

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 688
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ, - ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1915
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΔΕΗΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡ. 51

Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ διπλωματία τροφοδοτεῖ διαρκῶς μετὰ τοὺς δυστυχεῖς ἀνθρώπους τὸν ἀχόρταστον Ἀρη.

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ. — ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ

Έσοτερ. έτηρ.δρ. 10 ξέμ. δρ. 5.—Έξωτερ. έτηρ. φρ. 15 ξέμ. φρ. 8.—Ρωσίας έτηρ. ρούβλ. 6 ξέμ. 3.—'Αμερικής έτηρ. δολλ. 5 ξέμ. 211

Αι έγγραφαι άρχονται και λήγουν οιαδήποτε εποχήν του έτους. Οδμήρια αήσιος έγγραφης λαμβάνεται όπ' όμην άν δύν συνοδεύεται υπό του άντιμην

Η ΜΕΤΑΒΟΛΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, μεσημβρία

Μετά τας έκτενείς δηλώσεις τας οποίας έκαμεν ο κ. Βενιζέλος κατά την τελευταίαν συνεδρίασιν της Βουλής έπεκράτησε γενικώς η πεποίθησις ότι άναγκαζόμεθα υπό των περιστάσεων ν' αποδυθώμεν εις ένα πόλεμον πατριολομν, εις τὸ τέμα του οποίου ο κ. Βενιζέλος διέκρινεν ελπίδας, τας οποίας όμως ελπίδας δεν κατώρθωσε να μεταδώσῃ εις τούς άκροατάς του. Εφάνη δηλαδή η σάσις την οποίαν ο κ. Βενιζέλος καθόριζεν εις την Ελλάδα ως προίον εσχάτης άνάγκης, τούτέστιν άπογνώσεως. Απέναντι τούτων δηλώσεων εύρεθέντες, και φανταζόμενοι ότι τὸ Στέμμα δμοφωνεί εις όλα ταύτα, έκρίναμεν ότι μη ύπαρχούσης άλλης διεξόδου, θα ελίσσθη κατ' άνάγκην η' Ελλάς εις τὸν φοβερόν αυτόν δρόμον, και θα έπεχειρεί ένα άπεγνωσμένον πόλεμον, χωρίς ο λαός να έχῃ τας ελπίδας του κ. Βενιζέλου και έχων άπεναντίας την προαίσθησιν του δλέθρου. Αίτι σύγκρουσις με τούς Γερμανούς υπό τας σημερινάς περιστάσεις ήτο γεγονός, κατά την αντίληψιν τούλάχιστον των κοινών ανθρώπων, δλέθριον. Αφού όμως δεν υπήρχε διεξόδος άλλη, ο λαός ήτοιμάσθη να κύψῃ υπό τὸ πεπρωμένον του και ν' ακολουθήσῃ τὸν Βασιλέα και τούς βαρύνοντας του εις τὸν δδυνηρόν τούτον δρόμον.

Τὴν στιγμήν άκριβώς της άγωνίας ἐπέλθον η' παρατηρήσεις του κ. Βενιζέλου, κατόπιν διαφωνίας πρὸς τὸ Στέμμα.

Η άνακούφισις, κυριολεκτικότερον η' χαρὰ διήρξεν αὐθόρμητος, γενική και μεγάλη. Άνακούφισις, όχι διότι έπεσεν ο κ. Βενιζέλος—τούτο υπό άλλας συνθήκας θα ήτο λυπηρότατον—ἀλλὰ διότι η' διαφωνία τοῦ Στέμματος εφανέρωσεν ότι υπήρχε και άλλος δρόμος, ἐκτός εκείνου πού εχάραττεν ο κ. Βενιζέλος. Ολοσήμερον δὲ και άν ήτο ο δρόμος αὐτός δεν περιεχε τούλάχιστον τὸν κίνδυνον της άμέσου καταστροφής.

Τὸ σθένος μετ' οὗτοιν η' Α. Μ. ο Βασιλεὺς χειρίσθη τὸ ζήτημα τούτο, κατά τὸσφ κρίσιμον στιγμήν, και η' πεποίθησις μετ' οὗτοιν επέβαλε τὴν απόφασίν του, τὸν κατέστησεν ἀκόμη δημοφιλέστερον και τὸν ανύψωσεν ἀκόμη περισσότερον εις τὴν λαρείαν τοῦ λαοῦ.

Εφάνη ὡς σωτήρ και δεν μένει παρὰ να δείξουν τα πράγματα δι' αὐτὸν ελπίδας τούτους.

Επὶ τοῦ παρόντος εἶναι γενική η' ευχάριστησις δι' και τὰ άπονενομένα τοιμήματα άπεφύγαμεν και τὰ άφόρητα δεινά, άτινα θα ἐπικολούθουν και τούς μεγάλους κινδύνους οἵτινες ήπείλουν αὐτὴν τὴν Ἐθνικήν μας ύπόστασιν.

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ανάλογος μετ' τας περιστάσεις η' νέα Κυβέρνησις άπετελέσθη ἐξ όλων των

πολιτικῶν κορυφῶν τοῦ τόπου. Ο λαός δεν πρέπει να παραβλέψῃ δι' οὗ τὸν πρῶτον πρωθυπουργόν, ἀφήσαντες κατὰ μέρος κάθε σκέψιν προσωπικῆς μικροφιλοτιμίας, εις τὴν φωνήν της Πατρίδος προσέτρεξαν πρόθυμοι διὰ τὴν ύπερηθέτησιν.

Εἰμεθα δὲ πεπεισμένοι ότι η' τούτῃ συνένωσις πείρας, χαρακτηριστικῶν και προσόντων θὰ προσφέρουν εις τὸ κράτος τὰς μόνας υπηρεσίας τας οποίας δύναται τούτο να προσδοκᾷ ύπὲρ της σωτηρίας του κατὰ τὴν ὁραν ταύτην.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

22-25 Σεπτεμβρίου 1915

Η επιστράτευσίς μας

— Απερρίσθη και διετάχθη η' απόλυσις των δημοδιδασκάλων βοηθητικῶν επιστράτων. — Εκλήθησαν υπό τὰ όπλα μετ' ήμέραν προσελεύσεως τὴν 26ην Σεπτεμβρίου οὗ ύπηρετήσαντες πλέον τοῦ διμήνου στρατευόμενοι, οὗ άνήκοντες εις τὰς επιστρατευθείσας ηλικίας και μη προσελδόντας διότι δεν εχον συμπληρώσει τὸν μῆνον. — Διωρίσθη φρούραρχος Θεσσαλονίκης ο διοικητής του Ιου πεζ. συντάγματος κ. Μεξας. — Μελετᾶται η' απόλυσις και άλλων βοηθητικῶν.

— Έδρα της νεοσυσταθείσης 15ης Μεραρχίας ὡρίσθη η' Θεσσαλονίκη, με διοικητήν τὸν Μεραρχον συναγματ. τοῦ Μηχανικοῦ κ. Πέτρο Κοινογιάνην.

— Συνεχίζεται η' επίταξις κτηνῶν, επειδή υπάρχει ἀκόμη άνάγκη τούτων.

Ο πόλεμος

— Έξακολουθεῖ η' προέλασις των Γάλλων εις τὸ Ἀρρῶς ποῦ δυτικῶν μετώπων. — Εἰς τὸ Ἀνατολικόν μετώπον ἐπικρατοῦν οὗ Γερμανοὶ κατ' ὅλην τὴν γραμμήν, φαίνεται δὲ ἐπιχειρήσῃ η' πτώσις της Ρίγας. — Ένεκα τούτου γίνονται προετοιμασίαι πρὸς ἐκκένωσιν της Πετρούπολεως υπό των Ρώσων.

— Περί των Γερμανοαυστριακῶν δυνάμεων αἰτίας θα ἐπιτεθούν κατὰ της Σεβρίας ὡς άνοίξουν δρόμον πρὸς τὴν Κων/πολιν, ἐγνώσθη ότι άποτελούνται ἐκ 800 χιλιάδων ανδρῶν με 300 τηλεβόλα εκ των οποίων τὸ ἐν τρίτον μεγαλύτερη δλίξις.

— Εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ἀπεβίβάσθησαν και άλλαι Γαλλικαὶ δυνάμεις ὡς διευνυνθοῦν πρὸς τὴν Σεβρίαν. — Μετὰ τὴν άνεπαρκήν ἀπάντησιν της Βουλγαρίας εις τὸ Ρωσικόν τελεσίγραφον, οὗ ἐν Σόφια πρὸςβεις της Τετραπλῆς Συνενηγήσεως άνεχώρησαν ἐκείθεν.

— Επίσης αἱ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν προτάσεις αὐτῆς; περί παραχωρήσεων εχαρακτηρίσθησαν ὡς μη γενόμεναι, ὅπερ και διεμνησθῆ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν υπό τινος των ἐν Ἀθήναις πρεσβεπτῶν της.

— Πλεῖστοι Γαλλικαὶ ἐφημερίδες κατηγοροῦν τούς Ρώσους διὰ τὰς συνεχείς και μεγάλας πολεμικὰς άποτυχίας των, άποδίδουσαι αὐτάς εις ἄλλειψιν προσηγορικότητος και ἐνδιαφερόντος.

— Εἰς άλλου Ἀγγλικά φύλλα φαίνονται δυσόλωνα ἐν γένει δὲ τὸν άγῶνα της Τετραπλῆς Συνενηγήσεως.

— Ἀρχηγός των πρὸς βοήθειαν των Σέρβων Γαλλοαγγλικῶν στρατευμάτων, διωρίσθη ο Γάλλος στρατηγός Μκαγιού.

Έσωτερικά

Κατόπιν των ἐν τῇ Βουλῇ φιλοπολέμων δηλώσεων τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου, ἐπλήθε διαφωνία μεταξὺ τοῦ Στέμματος και αὐτοῦ, παρητήθη δὲ η' Κυβέρνησις. — Εκριθῆ καλὸν εἶπετα ο' σχηματισμός νέας Οικουμενικῆς Κυβερνήσεως.

— Τὴν Οικουμενικὴν Κυβέρνησιν άπετέλεσαν οὗ πρῶτον πρωθυπουργοὶ κ. κ. Ζαμης, ὡς Πρωθυπουργός και Ὑπουργός των Ἐσωτερικῶν, Γ. Θεοτόκης της Παιδείας και Ἐθνικῆς Οικονομίας, Δ. Γούναρης των Ἐσωτερικῶν, Δ. Ράλλης της Δικαιοσύνης και Συγκοινωνίας, Σ. Δραγούμης των Οικονομικῶν, Ὑπουργοὶ δὲ των Στρατιωτικῶν και Ναυτικῶν διορίσθησαν ὡς ὡς: Στρατιωτικῶν κ. Γιαννακίτσας και ο' αντιναύαρχος κ. Π. Κοντογιάτης.

— Απεβίωσεν ο' ἐκ των ἐκλεκτοτέρων Ἑλλήνων αἰσιοματικῶν, άντιστρατήγος Κ. Δαμιανός, ἐξόχως διακριθείς δι' ἄνδρα και στρατηγικὴν αἰσίαν εις τούς δύο νικηφόρους Βαλκανικοὺς πολέμους ὡς μέραρχος.

— Οὗ ἐν Ἀθήναις πρεσβεπτῶν Ἀγγλίας και Γαλλίας σέρ. Ἐλλιοτ και κ. Γουλνὲν δειξάν δυσσεβόμενοι πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον διὰ τὸν ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσεις του, χαρακτηριστὰς αὐτὰς ἀστόχους.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

— Ο Κώστας θὰ πάῃ; — Εὐτυχὼς όχι. — Ἀδελφάτος η' άγύμναστος; — Και δηλωμένους και γυμνασμένους. Ἀλλὰ έχει τέσσερα παιδιά. — Μπα! ἐγὼ τὸν ήξερα μετ' ὅλην. — Κ' ένα πού γέννησε πρὸ τριῶν μηνῶν η' γυναίκα του, τέσσερα. — Εὐτυχισμένο βρέφος! Έσως τὸν πατέρα του!

— Καὶ τὴ μητέρα του, και τὰ δέξια του, και τὸ στίτι του ὅλο. Γιατὶ γὰ φαντάσῃ τι καταστροφὴ θὺ ήταν, ἂν πήγαινε τώρα ο' Κώστας στρατιώτης!...

Πόσα στίτια, ἀλλήθεια, ἐδόθησαν, διὰ τὰ ἔχον τέσσερα παιδιά. Ἡ λέξις πού μετ'χειρίζονται εις αὐτὴν τὴν περιστασίαν, εἶνε ἴσως ὑπερβολική: «καταστροφή»... Ἀλλὰ πῶς, πῶς θὰ εἴλεγε ότι εἶνε «εὐτυχία» δι' ένα στίτι, νὰ φεύγῃ στρατιώτης ο' πτωχὸς πατέρας, ο' οἰκογενειαρχῆς; Και ἴδου, ότι τὸ τέταρτον παιδί τὸν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν σκληρόν αὐτὴν ὑποχρέωσιν πού θὰ ἐπὶστοχίσει τούτον. Τὸν μεταφέρει εις τὴν δευτέραν σειράν της εὐφροσύνης. Ἀκόμη ένα παιδί, τὸν ἀπαλλάσσει τελείως. Πατέρας πέντε παιδιῶν, εἰσάρεται.

Ἡ παρὰ πού ἔχει άνάγκη ἀπὸ στρατιώτας, γάνει τίποτε ἀπὸ αὐτὸν τὸν νόμον; Ἀπεινότης κερδίζει. Στερεῖται σήμερον τὸν πατέρα, πού μένει νάνυθρην τὰ παιδιά του, ἀλλὰ έχει αὐτὸν δικὰ της ὅλ' αὐτὰ τὰ παιδιά. Και ο' πολιτῆς, πού ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν βαρέαν ὑποχρέωσιν, τὴν πληρώνει μετ' ἑνὸς ἄλλου βαρύτεραν: νὰ ὑπογράψῃ και νὰ κἀμῃ τέσσερα παιδιά τὸ ὀλιγώτερον.

Καὶ τώρα, ποῖον εἶνε πρῶτον τὸ βαρύτερον; Νὰ πληρῶνῃ καίτις στρατιώτης, ἢ νὰ υπαυδρεῖται νέος και νὰ κἀμῃ εὐθὺς τέσσερα πέντε παιδιά; Μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἶνε ζήτημα άλλον. Ο' λεγόμενος «φόρος τοῦ αἵματος», ἐξεταζόμενος καλὰ, θὰ φαγῇ ἴσως πολὺ ελαφρότερος ἀπὸ τούς μυρούς άλλους, πού εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ πληρῶνῃ σήμερον ἑνας οἰκογενειαρχῆς. Φαίνεται όμως, ότι οὗ περισσότερον προτιμῶν νὰ πληρῶνουν αὐτοὺς παρὰ τὸν άλλον. Ο' νόμος λοιπὸν ο' σοφώτατος, ο' ἀπαλλάσσει τούς πατέρας και στερόν φαινομενικῶς τὴν πατρίδα στρατιώτης, δεν θὰ συντελέσῃ πολὺ εις τὴν αἰσίαν τοῦ δηλωμένου πληθυσμοῦ της χώρας, κ' ἐπομένως τὸν στρατό της;

Κατὰ τὴν πρόχειρον στατιστικὴν πού εἵνε μετ' ἡν επιστράτευσιν, τούς περισσότερους πατέρας τεσσάρων και πέντε παιδιῶν τούς έχει η' Νάξος. Φαίνεται, ότι οὗ καλοὶ Ἀχαιοὺς δεν συλλογίζονται πολὺ τὰ πατρικά βάρη—εἰς τὸ ὅποιον θὰ τούς μνησθῶν τώρα και ὅλοι οὗ ἄλλοι Ἕλληνες. Δηγνόνται μάλιστα και τὸ ἔξῃς: Ἐνας πατέρας Ἀχαιοὺς ἐξέκρινε νὰ παρουσιασθῇ, διότι δεν εἶχε παρὰ δύο μόνον παιδιά. Και μετ' ἄφην τὴν γυναίκα του ἐτοιμώμενη, ἀλλὰ καὶ τὸ τρίτον παιδί πού θὰ ποκοῦσε σήμε' αἰσίαν, δεν θὰ μετέβαλε τὴν θέσιν του ὡς στρατευομένου. Κ' ἔφαγα ἔλαβεν ένα τηλεγράφημα πού τὸν δαταμάττει

εις τὸν δρόμον: «Μη παρουσιασθῇς. Τώρα ἔχεις τέσσερα παιδιά. Ἡ γυναίκα σου ἐγέννησε δίδυμα».

Αντιθέτως δηγνόνται, ότι ἑνας άλλος ἐπίστατος, πατέρας τριῶν παιδιῶν, ἐπερίμενε ἐναγωνίως νὰ τὸν γεννῇσῃ ἡ γυναίκα του και τὸ τέταρτον, διὰ νὰπαλλάσθῃ. Πραγματικῶς, τὸ σωτήριον παιδί ἐγεννήθη ἑκαίρους και ο' πατέρας ἐδόξασεν τὸν δέον. Ἀλλὰ τὴν άλλην ἡμέραν τὸ βρέφος ἀπέθανε και ο' πατέρας, μετ' ὅλην τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρουσιασθῇ.

Δεν εἰσέφρον ἂν τὰ ἀνέκδοτα αὐτὰ εἶνε ἀληθινὰ ἢ ἄλλως κατὲν τρεβάτι. Κυκλοφοροῦν όμως εὐρύτατα αὐτάς τὰς ἡμέρας και μαρτυροῦν. ἀκόμη και σὺν, ότι ἡ μεγαλύτερη σήμερον ἐκτύπη δι' ένα νέον στίτι, εἶνε τὰ πέντε ἢ τέσσερα παιδιά... ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΣΒΕΒΛΗΔΙΝΗ ΣΕΛΙΔΑΣ

ΑΙ ΕΥΤΥΧΕΙΣ

Μέσα εις τὴν πολεμικὴν φρενίτιδα, ἡ οποία ἔχει καταλάβῃ τὴν ὅλην ἑλληνικὴν τὰς γυναίκας. Εἶνε τούτοις φιλικήναι πάντοτε, ὅπως και διαγινώσκονται τὰς φιλάνθρωπας ἀγοράς των. Εἰς τὴν δδὸν Σαδίου, ἐνθ' κροτοῦν ἀρβύλα και σάββα, τὸ ἴδιον των τακτικῶν ἐξακολουθεῖ ν' ἄρην, ὅπως και ἄλλοι, τούς ελαφροὺς πεταχτούς τόνους του και πηγαίνουν και τώρα ἀμέσῃ εις τὴν δδὸν Ἐρμού και πηγαίνουν ἐνδομισαμέναι μετ' αὐτοκίνητον. Μάλιστα τώρα πού ἐπετάχθησαν πολλὰ αὐτοκίνητα, πηγαίνουν μ' αὐτὰ περισσότερον ποδύγροι παρὰ πυρομαχικά. Δεν πρέπει νὰ εἰμεθα μνηστικοὶ πρὸς τὰς γυναίκας, διότι ἐπὶ τέλους εἶνε αἱ μόναι, αἱ ὁποῖαι πραγματικῶς εἰναι αὐτὸν τὸν κόσμον τὴν αἰώνιαν εἰρήνην, ἐνθ' οὗ ἄνδρες πού τὴν ἐξήτησαν εις τὴν θεωρίαν ἐπαρμόζον εις τὴν πρᾶξιν τὸν αἰώνιον πόλεμον. Μάλιστα ο' πιστεύον ἀκόμη εἰς δδὴν κἀποιαν ἀνθρωπίνην ἀποστολήν, πρέπει νὰ εὐγνωμοῖ τὰς γυναίκας, διότι μετ' ὅλην ἔλαβον πού μέρος εις κανένα πόλεμον, διετήρησαν τὸ ἀνθρώπινον εἶδος, διὰ νὰ δύναται νὰ συνεχίζεται διαρκῶς ο' πόλεμος.

Ἐν τούτοις ἐν ἐξακολουθήσει περισσότερον ο' σημερινὸς πόλεμος, διὰ τὸν ὅποιον προσκαλοῦνται εις πολλὰς χώρας και γήπια 16 και γέροντες 62 ἐτών, υπάρχει φόβος μὴ τυχόν ἐκλήρῃ πλέον εις τοιοῦτο σημείον τὸ ἄρρεν φύλον, ὅστε νὰ ἐγκρίνῃ μεγάλη συμφορά εις τὸ ὅρατον φύλον. Διότι εἶνε μικρὰ συμφορά διὰ τὰς γυναίκας νὰ λείψουν οὗ ἄνδρες οὗ ὅποιοι πληρώνουν ὅλους τούς λογαριαμούς των; Ἐξέφρασα προχθὲς πρὸς μίαν ὁραίαν κυρίαν, ὅτι αἱ κἀποιαι εἶνε ὁραταί—παροῖσαν ἐνδοχρῆμῃν περιπλοκὴν και τὴν ἡρώτητα: — Πῶς θὰ κάμειτε πλέον χωρίς ἄνδρας; Ἀνύψωσεν μετ' ὅλην κίνημα τούς ὅμους και ἀπήγγειρε μετ' ὁμοφροσύνην, ὅ ὅποιοι νομίζω, ότι ἀπέκρυπτε κατόπιν ζωρὸν ἀνησυχίας.

— Μήπως μὲς χρειάζονται οὗ ἄνδρες; — Ἀλλὰ τότε διατὶ χρειάζονται αἱ γυναίκες εις τούς ἄνδρας;

— Ἀπὸ κακὴν ἐγωιστικὴν συνήθειαν, ἐξηκολούθησαν σαρκαστικῶς. Ἄν δεν εἶχα πονετικὴν ψυχὴν, θὰ εἴλεγα, ότι σήμερον μ' αὐτοὺς τούς πολέμους παρουσιάζεται ἡ καταλλήλως εὐκαιρία εις τὰς γυναίκας ν' ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὴν τυραννίαν των ἄνδρων. Θὰ τούς ἐστελνα ὅλους εις τὴν πρώτην γραμμήν τοῦ πυρός. — Μία Σπαρτιάτις δεν θὰ μιλούσε ὀλιγώτερον ἀνδρικήν γλῶσσαν, παρετήρησα.

— Βλέπετε; Ὅτι σκληρόν και φοικτόν τὸ ἀποκοιτεῖτε ἄνδρικο. Ὅμοιοιγετε, λοιπόν, ότι σεῖς οὗ ἄνδρες εἰσθε πολὺ κακοί.

— Ἀλλὰ τί καλλίτερον ἀπὸ μὲς μπορούσατε νὰ εὐρίσκατε;

— Εἶνε άνάγκη νὰ βροῦμε τίποτε καλλίτερον;

— Ὡστε ἀρκεῖσθε εις ὅτι σὰς προσφέρεται; — Αὐτὸ ἴσα ἴσα ἀποτελεῖ τὴν μεγάλην δυστυχίαν μας.

— Ὅτι δεν μπορούτε νὰ κάμειτε χωρίς ἡμᾶς; — Θὰ εἶλεγα ἐγώ, ότι σήμερον μ' αὐτοὺς τούς πολέμους παρουσιάζεται ἡ καταλλήλως εὐκαιρία εις τὰς γυναίκας ν' ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὴν τυραννίαν των ἄνδρων. Θὰ τούς ἐστελνα ὅλους εις τὴν πρώτην γραμμήν τοῦ πυρός.

— Μία Σπαρτιάτις δεν θὰ μιλούσε ὀλιγώτερον ἀνδρικήν γλῶσσαν, παρετήρησα.

— Βλέπετε; Ὅτι σκληρόν και φοικτόν τὸ ἀποκοιτεῖτε ἄνδρικο. Ὅμοιοιγετε, λοιπόν, ότι σεῖς οὗ ἄνδρες εἰσθε πολὺ κακοί.

— Ἀλλὰ τί καλλίτερον ἀπὸ μὲς μπορούσατε νὰ εὐρίσκατε;

— Εἶνε άνάγκη νὰ βροῦμε τίποτε καλλίτερον;

— Ὡστε ἀρκεῖσθε εις ὅτι σὰς προσφέρεται; — Αὐτὸ ἴσα ἴσα ἀποτελεῖ τὴν μεγάλην δυστυχίαν μας.

— Ὅτι δεν μπορούτε νὰ κάμειτε χωρίς ἡμᾶς; — Θὰ εἶλεγα ἐγώ, ότι σήμερον μ' αὐτοὺς τούς πολέμους παρουσιάζεται ἡ καταλλήλως εὐκαιρία εις τὰς γυναίκας ν' ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὴν τυραννίαν των ἄνδρων. Θὰ τούς ἐστελνα ὅλους εις τὴν πρώτην γραμμήν τοῦ πυρός.

— Μία Σπαρτιάτις δεν θὰ μιλούσε ὀλιγώτερον ἀνδρικήν γλῶσσαν, παρετήρησα.

— Βλέπετε; Ὅτι σκληρόν και φοικτόν τὸ ἀποκοιτεῖτε ἄνδρικο. Ὅμοιοιγετε, λοιπόν, ότι σεῖς οὗ ἄνδρες εἰσθε πολὺ κακοί.

— Ἀλλὰ τί καλλίτερον ἀπὸ μὲς μπορούσατε νὰ εὐρίσκατε;

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚῃ

Ἡ ἐπελθοῦσα κυβερνητικὴ μεταβολή, πλὴν τοῦ καθορισμοῦ της ἑθνικῆς πολιτικῆς ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ, ἀποτελεῖ σοβαρὸν ἐπεισόδιον, διότι ἀραιεῖ ἐξ αὐτοῦ μὲνα κεφάλαιον ἐστ' οὗ τὸ ἐν στρατοπέδῳ ὑπελόγησεν. Ἐν τῇ εσχάτῃ ὥρᾳ τοῦ κινήσου η' Ελλάς ἀνηγάγη ἐκ της μάχης, ὡς οὗ ἥρος της Τρωάδος υπό Θεοῦ τινός. Καὶ δσημος πεσὸς εις τούς λαούς μεταβολὴν εἶχεν ἀξίαν, ἀλλὰ τοιαύτην θέσιν θὰ εἶχε παρ' οὐδενὶ τὸν ἐμπολέμῳ. Ἐκατέρωθεν ἐπεκράτησε τὸ δίκαιον τοῦ λοχυροῦ, ἐτίθεντο δὲ ἐν μίῳ καρὸς αἱ ἀθάνατοι περσικαὶ της, τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα και ἡ χάρις τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου. Πανταχοῦ ήγειτο ἡ κτηνὸς δυνάμις προσφέρουσα εις τούς λαούς μεταβολὴν τυραννίδος υπό νέαν περιμεταλαίαν. Σλαῖοι και Ἰταλοὶ ἀρ' ἐνός, Βούλγαροι και Τούρκοι ἀρ' ἑξέρου ἀπετέλουν τὸ ὅλον της νέας διαμορφώσεως της Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, ἔκρεπε δὲ νὰ νὰ πολεμίσωμεν, ὅπως ἂ ποτήσωμεν τοιούτους κυρίους. Ἡ χώρα εἶχεν ἤδη ἐκπολεσθῇ, οἰσδιόποτε δὲ και ἂν εἶκα, μοιραίως θὰ περιήρχετο υπό τὴν καριαρχίαν ἐνός, ὅτι σήμερον κατέχεται υπό δύο. Ἐν κατισχύον οὗ Γερμανοῦ, δὲ ἑπεκράτου οὗ Βούλγαρου, ἂν τούνατιον κατισχύον οὗ Σλαῖοι και οὗ σήμαχοι των, θὰ ἐπικράτου οὗ Σέρβοι, ἡ Ελλάς ἐπὶ μᾶλλον θὰ ἐξουθενούτο, θὰ ἐξέλιπε δὲ και ἡ ἀρχὴ της ἰσορροπίας ἐπ' ἡς προσεπάθησε νὰ ὑποστηρίξῃ και διὰ συνθήκης τὰ νέα της ὅρια. Ἡ συμμάχια των λαῶν τούτων εἶχε ἀναγκασθῇ εις τὸ πολεμικὸν πρόγραμμα ἐκείτης των ἐμπολέμων δυνάμεων και ἡ συμβολὴ της Ἑλλάδος ἐθεωρετο ζήτημα δευτερογενῶν, παρ' οἰσδιόποτε δὲ αὐτὴν ήθελε ταχθῇ, θὰ παρηγορητο μετὰ τὴν νίκην υπό λοχυροῦ ἀναγωνιστοῦ.

Μετ' ὅλα ταῦτα ο' ὕπερ τοῦ πολέμου ὁδούρος μετ' ἐνέβαλε πᾶντοτε εις ἐγδοισμῶν, και μετ' ἡγάκασε νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα, ὡς αἱ δοκίμεις τοῦ Αἰσώπου, ἐν τῇ ἀμνησίᾳ, εἶνε της συζητήσεως αὐτῶν θὰ ἐμάνανον τίνες εἶμεθα και πρὸς τίνας θὰ πολεμίσωμεν. Ἐκείθεν ὅτι ἡ ὑπεροχὴ των προτεινόμενων συμμάχων κατὰ θάλασσαν δεν ὡφέλει τὸ παράπαν τὴν Ἑλλάδα, προσβαλλομένην κατὰ γῆν. Ἐκουσίως λαμβάνουσαν τὴν θέσιν εις ἡν ἡ δέξις των περιστάσεων περιήγαγε τὴν Σεβρίαν, και εις τὸν αὐτὸν εὐρισκομένην δρόμον, θὰ διεσταύρωνε τὸ εἶρος της κατ' ἐκείνον οἵτινες κατενίκησαν πρὸς βορρᾶν τούς Ρώσους, καταπατοῖσι πρὸς δύσιν τὸν Βέλγιον, ἀμφοτέρωθεν αὐτὸς τούς Γάλλους καὶ τούς Ἀγγλους τὸ γαλλικὸν ἔδαφος μάχονται κατὰ των Ἰταλῶν υπό τὰς Καρκινὰς Ἀλπεῖς, προστίθενται δὲ εις αὐτοὺς ἐν τῇ Χερσονήσῳ Τούρκου και Βούλγαροι. Παρατάξας ἐν τῇ διαγραφῇ μου τούτους ὅλους, ἐστάνην εις στήθιν, ἐπαναλαμβάνω ἐκότε τὸν μῦθον τοῦ Λέοντος και τοῦ βασιλέως.

Λέων ἀκούσας βάσανον μὲνα βρώντος, τὸ ἦεν πρῶτον ἐκρηγνῆν, εἰτα πρὸςβλάθῃ, κατεπάτησε.

Ὡστε και ἂν ὑπέσχοντο τι περὶ τὸν της Σμύνης, τὸ κράτος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τὸ Βυζάντιον μετὰ μίαν ἡμέραν τὸν θρασυρὸν ἐκ σπαράγδων και σπασίρων και εἰς καστον ἔβλητα δέκα ἡμέρας και χροσόνον ὀρθῶν νομίζω ότι δεν θὰ ἐγεγόμεθα, συντεωρότεροι της ἐλπίδος ἡτῆς εἰσάμεθα εις τὸ ὕδωρ τὰ κέρατά της, και ἐλπειτο διὰ τούς πόδας της τούς χρησίμους εις τοιοῦτον πόλεμον.

Ὅσοι ταλαντεύμενος μεταξὺ μύθων ὁραῶναι και νέων, ὡς ο' ὁ μῦθος τοῦ Αἰσώπου δεν εὐρίσκατο πὺ νὰ φράξῃ και νὰ μὴ φράξῃ τὸ κοσκινόν.

Θὰ ἀπαντήσωσιν ἴσως, εἶνε δυνατόν νὰ μὴ φωνηθῇ τὸ ὑπόλοιπὸν μίαν ἡμέραν υπό τὸν ὅσον ἰσχυρὸν εἶναι; Δεχόμεναι και τούτο, ἀλλὰ δεν γνωρίζω πόσο ἐξ ἡμῶν θὰ ζώμεν ἔως τότε, μοι φαίνεται ότι διὰ διαθήκης θὰ ἐσοῖσσι τὰ νικητήρια οὗ ἀπέναντι ἡμῶν, εἰς ἐμὲ ὅμως μέχρη θανάτου και ἡ φρεσὶς τοῦ Λέοντος θὰ ἐμμένῃ ὀρόν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ λόγῳ της ἐξωτερικῆς κατὰστάσεως καθίσταται ἀδύνατος ἡ προμήθεια άλλου χάρτου, προσδρινῶς η' «Ἑλλάς» θὰ ἐκτυπῶνται ἐπὶ τοῦ χάρτου τούτου, τὸν ὅποιον ἀπὸ καροῦ εἶχονεν ἀποθημεύσῃ.

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Έκεινο τὸ βράδυ ὁ ζωγράφος, παρὰ τὸ σὺν-
ηθες, ἐγύριον ἐνωρίς εἰς τὸ ἐργαστήριόν του
συνδυαζόμενος ἀπὸ μίαν νεαράν γυναῖκα πτω-
χικὰ ἐνδεδυμένην μὲ μαύρα καὶ φέρονσαν εἰς
τὴν ἀγκάλῃν τῆς ἑνᾶ διττῆς παιδάκι.
Ὁ ζωγράφος παρεκάλεσε τὴν γυναῖκα ἐκείνην νὰ
καθίσῃ εἰς μίαν πολυθρόναν καὶ τῆς ἔφερε
κάτι γὰρ φάγη μὲ ἕνα ποτήρι μαύρου κρασί.
— Νά, τῆς εἶπε· φάγε αὐτὸ τὸ πούλιόν καὶ
πὶς αὐτὸ τὸ κρασί, θὰ σὲ ζεστάνῃ.
— Πῶς γὰρ σὰς εὐχαριστήσω κύριε; εἶπεν ἡ
πτωχή.

— Θὰ μ' εὐχαριστήσῃς ἂν μοῦ διηγηθῇς
πῶς θὰ κατορθώσῃς νὰ εὕρῃς τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ τοῦ παιδιοῦ ἐκεῖ ποῦ θὰ πᾶς εἰς τὸ μέτω-
πον τοῦ πολέμου; πῶς δὲν σ' ἐπείραζε καλεῖς
ὡς τώρα;

— Ἀ, κύριέ μου, τὸ παιδάκι μου αὐτὸ ἦτο
τὸ ὅλον μου, καὶ τὸ παιδάκι μου εἶναι εἰκοσι
χρόνια θὰ κἀμῃ εἰς τὴν κάμινε σήμερον ὁ πατέ-
ρας του.

— Βεβαίως! καὶ μάλιστα μὲ μίαν μητέρα
οὐκ καὶ σένα.

Ἡ πτωχὴ γυναῖκα ἔφαγεν ὅλο τὸ ἄσπρο τοῦ
πουλιοῦ ποῦ τῆς εἶχε προσφέρει ὁ ζωγράφος
καὶ ἔβρε τὸ ποτήρι τοῦ κρασιοῦ. Ὁ ζωγράφος
καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα καθήμενος ἀπέ-
γανγί τῆς ἐθαύμαζε τὰ κατέλευκα δόντια τῆς
καὶ τὴν ὥραιον ἐκφρασίαν τῶν χειλέων τῆς ἑ-
θαύμαζεν ἐπίσης τὸ χροῖμα τῶν μεγάλων μα-
τιῶν τῆς, βαθικύων ὅταν τοὺς μενεξέδες, καὶ
τὴν πλούσιον κόμην τῆς καστανοῦ χρώματος.

— Σὰς εἶπα κύριε, τοῦ εἶπεν ὅταν ἐτελείωσε
τὸ φαγητόν της, ὅτι ὀνομάζομαι Χρηστίνη
Ἀδελφὴ, ὑπαυδρεῖνθι πρὸ ἐνὸς ἔτους τὸν
ἀγνόν Διόννη τυπογράφον, ὁ ὁποῖος ἐργάζετο

εἰς τὸ αὐτὸ τυπογρα-
φεῖον μαζί μου. Δέκα
πέντε ἡμέρας μετὰ τὸν
γάμον μας ἐκηρύχθη
ὁ πόλεμος, καὶ ὅταν
τὸν ἀπομαρτυροῦσα εἰς
τὸν σταθμὸν δὲν ἔ-
κλασα οὐτε ἐγώ, οὐτε
ἐκεῖνος, παρὰ ὅταν μὲ
φιλοῦσε μοῦ εἶπε:

— Μὴ λυπᾶσαι Χρη-
στίνη μου. Σκέψου πῶς
ἂν ὑπερασπίζω τώρα
τὴν Πατρίδα μου, ὁ
περὶ αὐτοῦ σὲ τὴν ἰ-
διαν.

Ὁ σιδηροδρόμος δὲν
ἤδελχε νὰ μᾶς ἀφή-
σῃ πολὺ ἀγκαλιασμέ-
νους καὶ ὁ Ἰωάννης
μου ἔφυγε πέρασε πο-
λὺς καιρὸς, μοῦ ἔγρα-
ψε καὶ ὅταν τοῦ ἔγρα-
ψα πῶς ἔγινε καὶ πα-
τέρας, ἡ μὴν λαχάρια
τοῦ ἦτο ὅτι ἐφοβέτο
μήπως σκοτωθῇ χωρὶς
νὰ δῇ τὸ γυῖό του!
Ἐργα λοιπὸν ἂν τὸ
χωριό μας μαζί μὲ τὸ
παιδάκι μου, γιατί
εἶχα ἀποφασίσει νὰ
τὸν ἐπισκεφθῶ, καὶ
μέσα ἀκόμη στὰ χαρα-
κώματα, μόνο καὶ μόνο
γὰρ νὰ γνωρίσῃ τὸ παι-
δάκι μου, αὐτὸ τὸ ἀγ-
γελοῦδι μου! Πιστεύ-
σατέ με κύριε ὅτι τὸ
παιδάκι αὐτὸ ὑπῆρξεν
ὁ φύλαξ ἀγγελὸς μου
καθ' ὅλον τὸ ταξίδι
μου ὅσοι τὸ εἶχα στήν
ἀγκάλῃ μου, καλεῖς
δὲν μ' ἐπείραζε ὅλοι
παρεμύζοντες μὲ ἕνα
σεβασμόν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην
τὸ παιδάκι ἐξύπνησε
καὶ ἤχησε νὰ κλαίῃ.
Ἡ καλὴ τὴν μητέρα
ἐκκοιμήσασθαι τὸν πε-
ρι-
στυβιδόν της καὶ ἔδω-
κεν εἰς τὸ μικρὸν γάλα
ἀπὸ τὸν μαστόν της.
— Ὡ! τι θαυμάσιον θέ-
μα δι' ἕνα ζωγράφον!

Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ δώσῃ καμμίαν κακὴν ὑπο-
ψίαν εἰς τὴν μητέρα ἐκείνην διὰ τὸν ἀκούσιον
θαυμασμόν του ὁ ζωγράφος ἀπεμακρύνθη διὰ
νὰ καπνίσῃ, μὴ θέλων νὰ ἐνοχλήσῃ ὁ καπνὸς
οὐδὲ ἐκείνην οὐδὲ τὸ παιδάκι της.

— Ἄν θέλετε νὰ κοιμηθῇτε παιδί μου, εἶπε
πρὸς τὴν γυναῖκα, σὰς παραχωρῶ τὸ κρεβάτι
μου, ἐγὼ θὰ ἐπιβῶ εἰς τὸν καναπέ αὐ-
τόν. Νὰ! κλείδωσε τὴν κρεβατοκίμαρα καὶ
κοιμήσθην ἡσυχά σὺν τῷ σπύτι σου.

Τὸ παιδάκι ἐξακοιμήθηκε καὶ ἐκείνη λαμ-
βάουσα τὴν λάμπαν καὶ εὐχαριστοῦσα τὸν ζω-
γράφον διηυθύνθη εἰς τὴν κρεβατοκίμαρα.

Πρῶτ' ἄρτι δταν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἐργα-
στήριον τοῦ ζωγράφου, ἐκεῖνος τῆς εἶχε παρα-
θέσει ἕνα φλυτζάνι φρεσκο γάλα μὲ καφὲ καὶ
παξιμάδι.

— Δὲν θὰ ληρομῶσω ποτὲ κύριε, τοῦ εἶπεν
ἐκείνη, αὐτὰς τὰς περιουτήσεως ποῦ μοῦ κά-
μνετε. Θὰ εὐγνωμῶ τὴν πρωτεύουσάν μας,
κύριε, μόνον διότι ἐρῶκα τέτοιον ἀνθρώπον
σὺν καὶ σὰς. Ὁ Θεὸς γὰρ σὰς εὐλόγη αἰωνίως!

— Παιδί μου, τῆς εἶπεν ἐκεῖνος. Σὲ ἤρρα γὰρ
κοιμάσαι ἐπάνω σὲ πεζοδόμιον μὲ τέτοιον
κρεῖος, καὶ ἐλπιῖσθαι τὰ γεῖναι σου καὶ τὸ
παιδάκι σου αὐτό. Οἱ λοιποὶ δὲ, ἐσκέφθηκα,
μποροῦσαν γὰρ σοὺ κλέβουν καὶ τὸν μύλον ποῦ
κρατοῦσας. Εἴμαι γέρος ἐγὼ παιδί μου, τὸ
ἄλλο καλὸ μποροῦσα γὰρ κάμω εἰς μίαν γυ-
ναῖκα ἐνὸς γενναίου ὑπερασπιστοῦ τῆς πατρί-
δος μας;

Ἐσταμάτησεν ὁλίγον, καὶ ἐξάγων ἕνα νόμι-
μα ἐκ τοῦ θυλακίου του προσέειπε:

— Νά, καλὴ μου γυναῖκα, πᾶς αὐτὴν ἐδῶ
τὴν λίρα καὶ ὅταν ἐπιστρέψῃς μὲ τὸ καλὸ ἀπὸ
ἐκεῖ ποῦ θὰ ᾄδῃς τὸν ἄνδρα σου θυμήσου νὰ

μοῦ γράψῃς ἂν τὸ χωριό σου ὅπως θὰ ἔγρα-
ψες εἰς τὸν πατέρα σου. Νά, πᾶς τὸ ἐπισκε-
πτῆριόν μου αὐτὸ γὰρ νὰ θυμῇθῃς γὰρ μοῦ
γράψῃς.

— Ὡ, σὰς εὐχαριστῶ κύριε, πῶς γὰρ σὰς εὐ-
χαριστήσω;

— Μόνο ἂν θελήσῃς γὰρ μοῦ γράψῃς μοῦ τὸ
ὑπόσχεσαι;

— Ὡ, ναι, τὸ ὑπόσχομαι καλὲ μου κύριε,
εἶπεν ἐκείνη μὲ δάκρυα εὐγνωμοσύνης.

Ἐρριψε τὸ παλὸ ἐπανωφορὶ εἰς τοὺς ὀ-
μούς της καὶ ἔφυγε.

Ἐνα μῆνα ἀργότερα ὁ ζωγράφος ἐλάμβανε
μίαν ἐπιστολήν:

«Σεβαστέ μου πατέρα, τοῦ ἔγραψεν ἡ Χρη-
στίνη Ἀδελφὴ, ἐξαγορεύσα σὸ χωριό μας κατε-
χαρακτημένην ποῦ εἶδα τὸν σπύγγον μου τὸν
εὐρῆκα μέσα στὰ χαρακώματα ἐπιλαυόμενον ἑ-
πάνω σὲ ἄχυρα. Μόλις μὲ εἶδε ἐτιγάζθη ἀπὸ
χαρὰν καὶ ἔτρεξε γὰρ μὲ ἀγκαλίσσῃ. Ἡ δὲ
θὰ ἐξάσω ποτὲ τὴν λαχάρια του διὰν ἐπι-
λοῦσε τὸ παιδάκι μας! Δὲν συλλογίζομαι κα-
θόλου τὴν κούρασίν μου καὶ τοὺς κινδύνους
ποῦ ἐτραβῆξα ἕως οὗ τὸν εὐφω καὶ ἀναγυ-
ρίσω. Φθάει ὅτι τὸν εἶδα. Ἀλλ' ἄραγε θὰ
τὸν ξαναδῶ πειρά; Τούλάχιστον ξέρω τώρα ὅτι
ἂν σκοτωθῇ γὰρ τὴν πατρίδα ἐγνωρίσεν ὅμως
τὸ παιδάκι του. Πρέπει καὶς γυναῖκα νὰ ἀπο-
σκηρύνῃ τὴν καρδίαν της μέχρις ὅτου νικήσῃ
ὁ σκληρὸς μὲς, μέχρις ὅτου τιμῇθῃ ἡ Πατρίδα
μας!

Καὶ ἂν ξαναγυρίσῃ ἐπὶ τιμημένος ὁ Ἰωάν-
νης μου σεβαστέ μου πατέρα, μάθε πῶς σὲ
περιμένει ἕνα καθαρὸ δωμάτιον στὸ σπήτι,
ἐδῶ εἰς τὸ ρωμαντικὸν μας χωριό, διὰ νὰ ἀπο-
τάσωμεν μαζί τὴν νύμφην μας! Ἡ εὐγνωμο-
σύνη Χρηστίνης Ἀδελφῆς.

Ὁ ζωγράφος ἐδέξατο
τὴν ἐπιστολήν συγ-
κεκινημένην, τὴν ἐκρυ-
ψεν εἰς τὸ θυλάκιόν
του καὶ ἐκίνησεν εἰς
τὸ σκαμνὶ του διὰ νὰ
ἀποτελειώσῃ ἕνα θαυ-
μάσιον ἔργον του. Ἐ-
ξωγράφει τὴν Πανα-
γίαν μὲ γαλανά μάρμα-
κα καστανά μαλλιά,
φέρονσαν εἰς τὴν ἀγ-
καλίαν τῆς ἕνα ὠραίο-
τατον παιδάκι, τὸν
Χριστόν!

Καὶ ἀλήθεια! κατὰ
τὴν διὰ τὴν ἡ Πανα-
γίαν ἀπὸ μίαν μητέρα
ποῦ ὁ γυῖός ἡ δὲ οὐ-
ζυγὸς της πολεμεῖ
γὰρ τὴν Πατρίδα;

Ἄντ. Ἀθηναῖος

ΠΟΛΕΜΙΚΑ
ΠΕΡΙΕΓΓΑ

— Ὑπερτάτην ψυ-
χραιμάν κατὰ τὰς
μάχας καὶ τὰς περι-
πετείας ἐν γένει τῶν
ἐκστρατευτῶν εἶχεν ὁ
Μ. Ναπολέον.

— Ἐν καιρῷ εἰρή-
νης ὅμως ὅταν ἦτο
ὀργισμένος ἐδείκνυε
νευρικότητα.

— Ὅταν δὲ ὁ καθ' ὃν
ὁ ἡ ὀργὴ ἦτο κα-
ρὸν, τὸν ἐρωσινετο ὁ
Ναπολέον, ἂν δὲ ἂ-
πὼν, συνέειθε νὰ
παύσῃ κροῦσιν τοὺς
δακτύλους τῆς δεξιᾶς
χειρὸς ἐπὶ τραπεζῆς
ἢ τῶν ὀκλάων τῶν πα-
ραθύρων.

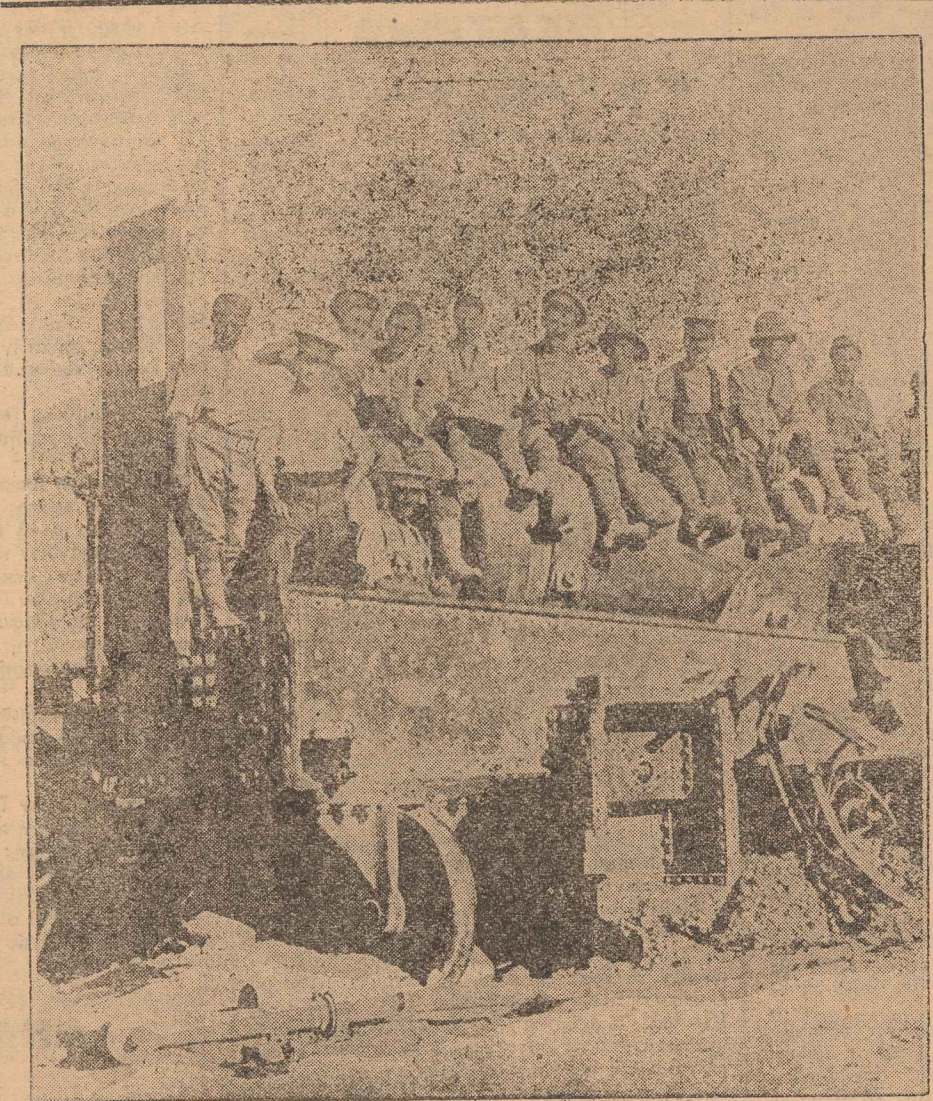
Προσεχὼς

εἰς τὴν «Ἑλλάδα»

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ

Νέον Ἑλλ. μυθιστό-
ρημα Σπ. Ποταμιάνου

Ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια. — Ἀγγλοὶ στρατιῶται καθήμενοι ἐπὶ στρατιωτικῶν
ὀχημάτων κατὰστραφέντων ὑπὸ τοῦ βομβαρδισμοῦ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

25

— Σήμερον
ὅμως τὴν
πρωτὴν, ἐπα-
νέλαβεν ὁ ἱε-
ρεὺς, ὅταν εἶ-
δα τὸ πλού-
ριόν σου νὰ
ἐπιστρέψῃ εἰς
Σητόν, καὶ
ἀνελογίσθῃ
ὅσα θὰ μοῦ
ἐλεγες, ἐπίε-
σαι τὸν γυν
μου διὰ γὰ
εὐφω

πὸν, σὲ ἐξορκίζω εἰς τὴν ἐκδικητικὴν Θεά,
μὴ εἴσῃς τίποτε εἰς τὴν Ἡρώ, μέχρις ὅτου τῆς
τὸ εἴπουν μόνοι τῶν τὰ πράγματα.
Ἡ Σαυθὴ ἀκόμη δὲν ἐστῆκεν ὅτι τῆς ἐπ-
φυλάσσετο τοιαύτη ἐξαισία τύχη.
Οὐδὲ ἀνιερθεῖν κἂν ποτὲ τοιοῦτον πρᾶγμα.
Βασίλισσα αὕτη!

— Διὰ τοῦτο μὲ εἶδες εὐθυμῶν σήμερον,
διότι ἡσυχῶσα πλέων ἐκ τῆς ἀγωνίας καὶ ἐβε-
βαιώθην ὅτι καὶ σὺ θὰ εὐτυχίσῃς καὶ ἡ ἀγα-
πητὴ Ἡρώ μας θὰ σωθῇ.

Τὸ τέχνασμα τοῦ ἱερέως εἶχεν ἐπιτύχει πε-
ρισσότερον ἢ ὅσον οὗτος ἐπερίμενεν.

Διότι εἶπε αὐτὰ ὅτι μαντεύει καὶ αἱ προρ-
φήσεις τῆς θεᾶς δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο, παρὰ
μῦθος, τὸν ὁποῖον ἐπενόησεν ὁ ἱερεὺς.

Ὁ γέρον Εὐδρόλος, ἀγωνιζόμενος γὰρ εὐρῇ
μὴν λύσιν εἰς τὴν κακὴν ἐκείνην περίστασιν,
κατέληξε εἰς τὴν ἐπομένῃ σκέμιν:

«Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος γὰρ θεραπευθῇ
ἡ Ἡρώ, εἰμὴ μόνον ἐάν παύσῃ νὰ ἔχῃ τὴν βοή-
θειαν τῆς Σαυθῆς. Ἀλλ' αἱ δύο φίλαι εἶνε
πολλὸ συνδεμέναι μεταξὺ των. Τάχα δὲν εἶνε
δυνατὸν νὰ χωρισθῶν;

Ἀπὸ τῆς πρώτης ταύτης σκέψεως μετέπε-
σεν εἰς τὴν ἐξῆς:

«Δύο γυναῖκες ἀγαπώμεναι δὲν δύναται γὰρ
χωρισθῶν, εἰμὴ διὰ τῆς ἡλιότητος. Πρέπει
ν' ἀναπτυχθῇ τὸ πάθος τοῦτο. Ἀλλὰ πῶς;

Πάλιν ἀμέσως συνεπέληψε τὸν συλλογισμόν
του ὡς ἐξῆς:

«Ἡ Σαυθὴ δὲν ἐναντιόθῃ βέβαια ν' ἀγα-
πηθῇ ἀπὸ τὸν Λεάνδρον. Καὶ ὅμως, ἂν αὐτὴ
προσεβάλλετο ἐξ ἑρωτός, ὅλα ἀμέσως ἐτελείω-
ναν. Δὲν θὰ ἐβόηθι πλέον τὴν Ἡρώ. Ὡστε
εἰνε ἀνάγκη ν' ἀναπτυχθῇ τὸ ἀσθένεια εἰς τὴν
καρδίαν τῆς Σαυθῆς καὶ ἐπειδὴ τοῦτο εἶνε δύ-
σκολον νὰ γεννηθῇ μόνον του, πρέπει γὰρ τῆς
τοῦ ὑποβάλλω. Ἀλλ' ἂν τῆς εἶπω ὅτι δύναται
ν' ἀγαπήσῃ τὸν Λεάνδρον, ἴσως ἡ ἀσθένεια
μου ἀποτύχῃ. Πρέπει γὰρ τῆς τὸ παραστήσω
ὡς θέλημα τῆς μύρας καὶ δι' ἐμὲ εἶνε ἐπι-
κώτερον γὰρ τὸ παραστήσω ὡς θέλημα Θεοῦ.

Θὰ εἶπω ὅτι ὁ μάντις ἐπροφητεύει τὴν λύσιν
ταύτην καὶ ἡ Σαυθὴ θὰ τὸ πιστεύσῃ. Ἀν τοῦ-
το γίνῃ, καὶ εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι θὰ γίνῃ,
τότε ὁ χωρισμὸς τῶν δύο γυναικῶν ἐπέρχεται
ἀπότομος καὶ ἡ Ἡρώ ταχέως τότε θὰ θερα-
πευθῇ.»

Πράγματι ὅλα ἐγίναν ὅπως τὰ ἐπιτόλῃσεν ὁ
γέρον.

Ἡ Σαυθὴ, ἀπ' ἧς στιγμῆς ἦκουσε τὸν δῆθεν
χρησμὸν τῆς Ἀφροδίτης, ἐγένετο ἀμέσως σκε-
πτική.

Καὶ ἐνῷ μέχρι τοῦδε περιεπαίχε τὸν ἱερέα,
ἐνόησεν ὅτι τώρα, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, θὰ περι-
παίχῃ τὴν Ἡρώ.

Τὸ σὺ εἶπεν; ἠρώτησεν αὐτὴ μόλις ἐπα-
νέει τὴν Σαυθὴν.

Ἡ θεραπεύει τῆς ἀφηγήθη ἕνα φανταστι-
κὸν διάλογον, ὅλος διόλου ἔξωθεν πρὸς ὅσα
πράγματα τῆς εἶπεν ὁ ἱερεὺς.

— Ἀλλὰ τί μὲς ὠφελεῖ νὰ τὸν ἀπατώμεν;
Προτιμώτερον θὰ ἦτο νὰ σκεφθώμεν μὲ ποῖον
τρόπον πλέον θὰ κατορθώναμεν νὰ συνενοη-
θώμεν μὲ τὸν Λεάνδρον.

— Πιστεύει ἡ δέσποινα μοι ὅτι δύναται γὰρ
εὐρεθῇ τοιοῦτος τρόπος;

— Ἄν δὲν ἤλπιζα, Σαυθὴ, θὰ εἶχα ἀπο-
θάνει.

Ἡ θεραπεύει ἐράγη σκεπτομένη ἐπὶ τινὰς
στιγμὰς.

— Κυρία μου, εἶπεν, ἔχω καθῆκον γὰρ σὲ
σώσω.

— Ἀγαπή μου!
— Ὅρελλο νὰ εἶρω ἐγὼ τὸ μέσον, τὸ ὁποῖον
μᾶς χρειάζεται καὶ θὰ τὸ εὕρω.

— Ἐσκέψῃς τίποτε;
— Θὰ μεταβῶ εἰς Ἀβυδὸν καὶ πάλιν.
— Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος;
— Χωρὶς κίνδυνον δὲν εἶνε ἀξίαν ἡ ἐπιτυχία.
— Ἀλλ' ἂν συλληφθῇς ἐκ νέου;
— Καὶ ἂν συλληφθῶ, θὰ κατορθώσω πρὶν
δὲ τι ποδοῦμεν.

— Ἀηλαδὴ;
— Θὰ εἶπω εἰς τὸν βασιλεῖα τὴν παραγγε-
λάν σου καὶ ἂς μὲ συλλάβουν.

— Ἀλλ' εἶνε φόβος νὰ κακοποιηθῇς.

— Ἀρκεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς μας καὶ ἂς
μὲ φοβέσων.

— Ὅχι, αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατόν.

— Ἡσυχῶς, κυρία μου. Εἴμαι ἱκανὴ νὰ προ-
στατεύω τὴν ζωὴν μου. Οὐτὲ ἐγὼ φοβοῦμαι
σοβαρῶς, ὅτι τὰ πράγματα θὰ φθάσουν ἕως
ἐκεῖ. Πρέπει νὰ φύγω.

— Ἀλλὰ προηγουμένως πρέπει νὰ συνε-
νοηθώμεν, διότι ἴσως βραδύνει νὰ ἐπιστρέψῃς.

— Θὰ ἐξηγήσω εἰς τὸν Λεάνδρον διὰ τὴν ἀ-
πέτυχῃ ἡ πρώτη σὰς συνάντησις καὶ θὰ τοῦ
εἶπω ὅτι τὸν περιμένει. Ἡ ἐρωτικὴ σημασία
θὰ χρησιμεύῃ πάντοτε ὡς ἀναγγελία τῆς ἐπι-
σκέψεώς του. Εἴμεθα σύμφωνοι;

— Ἀγαπή μου μου φίλη, πῶς θὰ σοὺ ἀνταμεί-
ψω τόσας θυσίας;

— Ἄν ἤθελα ἀνταμοιβῇν, δὲν θὰ ἤμουν
φίλη.

— Λοιπὸν θὰ φύγῃς πάλιν;

— Ὅσοι τὸ δυνατόν ταχύτερα.

Τὴν νύκτα ἡ Σαυθὴ, συνενοηθεῖσα καταλ-
λήλως μὲ τὸν ἱερέα, ἐξῆλθε τοῦ ναοῦ, μὲ τὴν
βεβαίωσιν ὅτι θὰ μεταβῇ διὰ νυκτός εἰς τὴν
Ἀβυδὸν.

Ἡ Λαῖα τὰ ἐνδομιάτῃ της καὶ μεταμυροθεῖ-
σα ἐβάδιζε βιαστικῶς, ἐνῷ ὀπισθεν αὐτῆς ἐ-
κλειετο ἡ σιδηρὰ πόρτα τοῦ ναοῦ.

Τρεῖς καρδία ἀνησυχῶν τὴν στιγμὴν ἐκεί-
νην, τῆς ἐρωτεμένης κόρης, τοῦ ἱερέως καὶ
τῆς ἰδίας τῆς Σαυθῆς.

Ποῦ μετέβαινε;

Καὶ εἰς ἐσκέπτετο νὰ κἀμῃ εἰς τὴν Ἀβυδὸν;

Τί θὰ εἶπεν εἰς τὸν βασιλεῖα, τὸν ὁποῖον
τώρα ἤρχετο ν' ἀγαπᾷ;

Θὰ τοῦ ὁμιλῇ διὰ τὴν Ἡρώ ἢ διὰ τὸν
αὐτὸν της;

Τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἐξορέσταν εἰς τὴν κα-
ρδίαν της νὰ μεταβῇ, πάλιν εἰς τὴν Ἀβυδὸν,
δὲν εἶχεν εἰς τὸν νου τῆς ἄλλο σκάδιον, εἴμῃ
νὰ ἀπατήσῃ τὴν Ἡρώ.

Τώρα ὅμως ποῦ ἐξῆλθεν, ἐν μέσῳ τῆς νυ-
κτός, τὸν περιβόλον καὶ ἐβάδιζε μόνη εἰς τὴν
ἐρημὸν ὁδόν, τὴν ἐκκινούσαν τὸν ἱερόν μετὰ
τῆς πόλεως, ἥτοις νὰ σκεπτεται ὅτι ἡ ἐπιγεί-
νησίς της ἦτο τοῖς ἡμέραις.

Πολλὰ καλὰ, θὰ μετέβαινε εἰς Ἀβυδὸν.

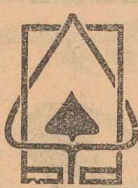
Ἀλλὰ τί θὰ εἶπεν εἰς τὸν Λεάνδρον;

Θὰ τοῦ ἐνευθετο;

Κατόπιν ὅμως θὰ εἶπεν ἀξίωσιν ν' ἀγαπηθῇ
ἀπὸ ἀνθρώπου, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶπε μὲχρι
τοῦδε ψεύδῃ;

Καὶ ἀνθρώπον μάλιστα, ὅπως ὁ Λεάνδρος,
ἀκαρῶν, εὐθύν καὶ ἡμίον;

Ἐβόωνε τὸ β

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ ΟΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΙ ΕΙΣ ΚΙΝΗΣΙΝ!

Από τὸν Πάτρας πρὸς τὰ Γιάννενα.—Σκοπὸς μ' ἓνα μάτι!—Απὸ τὸν Ἄγγων εἰς τὸν Καϊάφαν.—Τὰ ἀπαράτητα τῆς ἐπιστρατεύσεως.—Ἡ Πρεβέζα στρατοκρατοῦμένη.—Ἐπὶ Τουρκίας καὶ σήμερᾶ.

Λοιπὸν καὶ οἱ βοηθητικοὶ κινήτοποιοῦνται. Τὸ θέμα εἶνε πολὺ περιεργόν.

Ἐπειδὴ δὲ συμβαίνει πρῶτην φοράν ἔχει ἐνδιαφέρον ἡ πρωτοτυπία του.

Μέσα στὰ τεράστια κώματα τῶν στρατευομένων ποὺ ἐγείρισαν τὸν Πάτρας μέχρι ἀποπνεύσεως καὶ ἀρκετὰ χιλιάδες βοηθητικῶν.

Κ' ἐστὶν ὅπου καὶ ἂν γυρίσετε βλέπετε κομπούρες, καμπούρες, κομπούρες συνοδευόμενες καὶ ἀναμένοντες τὴν μοῖραν των...

Ἐχουν συναθροισθῇ εἰς τὰς Πάτρας ὅλοι οἱ σκακαμέντοι ἐπιστράτοι τοῦ Β' σώματος, δηλαδή μίαις πολὺ μεγάλης περιφέρειας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος. Δι' αὐτὸ ἡ ἀναλογία τῶν βοηθητικῶν εἶνε πολὺ μεγάλη στὰς Πάτρας σχετικῶς με τοὺς μαχητοὺς.

Κ' ἐστὶν ἡ προτείνουσα τῆς Πελοποννήσου ἔχει κατὰ τὴν ἰδιότητα μὲ νοσοκομεῖον αὐτὰς τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἰδοὺ ἡ μεγάλη συνέντρωσις τῶν σακατεμένων.

Ἐδρικόμηναι στὴν συνοικίαν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τῶν Πατρῶν. Ἀπὸ τὰς γραφεῖς τοῦ Β' σώματος στρατοῦ συνοδοῦνται ἀπὸ τῶν δύο χιλιάδων σακατεμένων! Κανείς δὲν φορεῖ στολὴν στρατιώτου. Ἄλλοι ἔχουν σαβάνια, ἄλλοι φοροῦντες, ἄλλοι εὐρωπαϊκά. Εἶνε ὅμως ὅλοι στρατιῶται.

Οἱ μονοφθαλμοὶ προσπαθοῦν νὰ εὗρουν τὴν πόρτα, ἐνῷ οἱ κομποὶ στέκονται καὶ οἱ παντοειδῶς ἀρροστοὶ στερεώνονται ἀγκομαχοῦντες.

Ἄλλὰ ἡ εἰσόδος δὲν ἐπιτρέπεται.

—Συγὸν-σινά...λέγει, ἕνας κορυμπεδοποιημένος μαχητὸς γοαφῶς.

Συγγρόνος δὲ στὴν πόρτα ἕνας δυστυχὴς μονοφθαλμὸς, γνήμενος τὴν στολὴν τοῦ στρατιώτου μετὰ τρόπον ζητεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσόδον.

Τὸ θέμα τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ μετ' ἓνα μάτι εἶνε κατὰ τὴν ὑπερβολὰ τραγικόν.

Τί τραβοῦν δὲ οἱ βοηθητικοί. Διαρκῶς στέλνουν ἀπὸ τὸν Ἄγγων εἰς τὸν Καϊάφαν.

Ἰδιῶς διὰ τοὺς Κεφαλληνίους βοηθητικούς ἐγενήθη τὸ ζήτημα ποῦ θὰ καταταχθοῦν. Τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον τοὺς ἐπέλεξε στὸν Β' λόχον τῶν Πατρῶν καὶ ὁ Β' λόχος στοὺς ἑστέλεσε στὰς Γιάννενα, στὸν Ε' λόχον!

Λοιπὸν τί γὰρ γίνῃ; Ἡ ἀνάγκη καλεῖ νὰ γὰρ οἱ βοηθητικοὶ τῆς Κεφαλληνίας στὰ Γιάννενα.

Μερικοὶ γράφει—μάχιμοι δὲ—τοὺς πληροφοροῦν:

—Νὰ πάτε στὰ Γιάννενα...

—Ἄμ' καὶ σὺς δὲν εἰσθε ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία...

—Ναὶ ἐμεῖς ναί. Ἀλλὰ εἰμεθα μάχιμοι...

Κ' ἕνας βοηθητικὸς μ' ἓνα μάτι καὶ μεσπαμένο ποδὶ καλαμπούριζον:

—Μὰ βέβαια. Ἐσεῖς ποὺ εἰσθε μάχιμοι μενεστε σὰ γραφεῖα. Κ' ἐμεῖς οἱ βοηθητικοὶ πᾶμε κατὰ τὰ σύνορα!

—Ρὲ σαχλὴ! ἦ τοῦ ἀπάντησης...

Ταξεῖδι ἐλευσιν! Συμφυρμὸς κτηνώδης. Ὑπνος ἀπᾶν τοῦ κατὰστροφῆ. Καὶ μάλιστα ἐλκεῖται κόρου γὰρ ἐξάστωμα, ὕπνος καθιστὰ!

Ἀλλὰ αὐτὰ εἶνε τὰ ἀπαράτητα τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Καὶ ἰδοὺ ἡ Πρεβέζα! Στρατοκρατεῖται ἀπὸ ἀκροῦ εἰς ἀκρον. Μεγαλύτερος εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν ποὺ εὐρίσκονται ἐδῶ παρὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς πόλεως!

Τὸ καὶ πλημυρίζει τὰ πάντα!...

Ποῦ εἶνε ἡ ἡσυχία δημοφῆ Πρεβέζα, μετὰ τὴν ἀρκατοῖα καὶ τὴν ἀρκατοῖα ἐξοχῆς;

Ποῦ εἶνε ἡ πόλις; Ἡ πόλις δὲν φαίνεται!

Τί ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς τότε καὶ τῆς σημερινῆς Πρεβέζης.

Ἐν τούτοις ὅμως ἂν συγκρίνομεν τὴν Πρεβέζαν τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας θὰ εὗρομεν μεγάλην διαφορὰν.

Τότε ἦτο σκλάβια, καταπίσεις, φόβοι πανταχόθεν.

Τώρα ἐλευθερία ὅλων καὶ ἀφορὰ ζωῇ.

Τότε δὲ ἐκλείων μετ' ἑνὸς τοῦ ἡλίου. Τώρα τὰ μεσάνυχτα ἡ κίνησις ἐξακολουθεῖ...

Ἡ συγκοινωνία Πρεβέζης καὶ Ἰωαννίνων εἶνε πολὺ ἐλλειπής.

Πολλὲς κόποις ζητεῖ γὰρ φύγῃ διὰ τὰ Γιάννενα. Εἶνε ὅμως ἀδύνατον τὸ πρᾶγμα. Μόνον δύο-τρία αὐτοκίνητα ὑπάρχουν. Τὰ κάρρα καὶ τ' ἀμάξια ἔχουν ἐπιταχθῇ.

Καὶ γὰρ νὰ μὴ κανεῖς στὰ αὐτοκίνητα αὐτὰ χρειάζονται πολιτικὰ μέσα, συστάσεις ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, σειρά προτεραιοῦς καὶ πληρωμὴ ἀγρία.

Ἀλλὰ τί γὰρ γίνῃ; Χρειάζονται διὰ αὐτὰ, ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή...

«Ὁ ὑπομένων ὅμως νικᾷ!»

Φ.

Τῆς Ἑλλάδος παλληκάρια ὀκνοῦν πῆρα ἱερὰ μετ' ἑπὶ πίστις τὸ σημάδι νὰ συντρέψω τὸν ἐχθρό!

Ἰωάν. Μ. Παναγιωτόπουλος (ἐξ Αἰτωλικῆς)

Απὸ τὴν Κέρκυραν

Κέρκυρα.—Τὴν ἐπομένην τῆς κηρύξεως τῆς ἐπιστρατεύσεως ὁ πρόεδρος τῆς α' ὁμάδος κ. Σ. Τρόφωνας, ἐνομοτάχτης, συγκέντρωσε ἑκατοντὸν συνεδρίσιν καθ' ἣν ὁμίλησεν ὁ ἀρχηγὸς κ. Γ. Νικολαΐδης περὶ φιλοπατρίας καθὼς ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν προσκόπων, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως σταλῇ ἔγγραφον εἰς τὸν μέγαρχον κ. Ἰωάννου διὰ τοῦ ὁποῦν ἡ α' ὁμάς προσεφέρεται ὅπως κατὰ τὰς δυνάμεις τῆς φωνῆς χρηστέας εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν. Τὸ ἔγγραφο περιεῖχε τὰ ἑξῆς περιόπου.

Κύριε Μέγαρχε,

Οἱ μικροὶ πρόσκοποι ἐμπλεῖ ἐνθουσιασμοῦ προσφέρονται ὅπως κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν φανῶσι χρήσιμοι εἰς τὴν πατρίδα των, διὰ τῆς τοποθετήσεως αὐτῶν εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας οἷον γραφείων, ἀγγελιοφόρων, νοσοκόμων κτλ.

Εἰς τοῦτο ἀπήγγειλεν ὁ κ. Μέγαρχος ζήτησιν γὰρ ἀποσταλῇ «κατάστασις» ἐμφαίνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν δι' ὑπηρεσίας προωρισμένων προσκόπων ὡς καὶ τὴν ἡλικίαν ἐνὸς ἐκάστου, καὶ οὕτως συλλεγεῖται τὸ σῶμα τῶν προσκόπων διὰ

τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα ὑπ' ὧν ἐμφοροῦνται οἱ ἀποτελούντες τοῦτο προσφερόμενοι νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν πατρίδα.

Ἀδελφεροὶ ἐστέλη ὁ ζήτησις κατάλογος τῶν προσκόπων μετὰ τῆς ἡλικίας ἐνὸς ἐκάστου.

Ἐκ τῶν προσκόπων τῆς πόλεως μας οἱ μεγαλύτεροι σκεπτόνται ὅπως ἀκολουθήσωσι τοὺς στρατιώτας τῆς ἰδιαίτης πατρίδος των ὡς ἀγγελιοφόροι καὶ ἀνιχνεύει ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Γ. Νικολαΐδου.

Εἰς Κέρκυρας πρόσκοπος

Απὸ τὴν Οἰχαλίαν

Οἰχαλία.—Τὸ σῶμα τῶν προσκόπων μας ἄμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως ἐσπευσεν δι' ἐνὸς ἐνομοτάχτου, ἀρχηγόντος κ. Β. Κυριακοπούλου, εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Ζευγολατιῶν καὶ προσέφερεν αὐτῇ εἰς τὸν ἀρχηγὸν κ. Σ. Τσιούπουλον καὶ ἀπαρχηγὸν ἀναχωροῦντας διὰ Πάτρας, τοῦ ἀρχηγοῦ ὡς τυχεροῦς ἐφέδρου λοχαγοῦ, μετὰ τῆς ἐξῆς προσφωνήσεως: «Προσφέρομαι εἰς ὑμᾶς τὰ ἀντὶ ταῦτα ἐξ ὀνόματος τῶν προσκόπων Οἰχαλίας, καὶ δι' ὑμῶν ἵνα διανεμήσῃτε εἰς τοὺς ἐνδοξοὺς ἐπιστράτους ἐπιφυλασσόμενον ὅμα τῇ ἐπιστροφῇ ὑμῶν γὰρ προσφέρει στέφανον».

Καλὸν θὰ ἦτο γ' ἀνελίμβανεν εἰς ἐκ τῶν κ. κ. συμβούλων τῆς κοπικῆς ἐπιτροπῆς τῶν προσκόπων, τὴν διεύθυνον τοῦ σώματος τοῦτον πρὸς ταχεῖαν ἐξάσκησιν εἰς τὰ γυμνάσματα των, ἢ εἰς ἐκ τῶν ἐπιστημόνων ἢ πολιτῶν νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἔργου τοῦτον ζήτησιν πληροφορίας παρὰ τοῦ κέντρου τῶν Ἑλληνικῶν προσκόπων τῶν Ἀθηνῶν ἵνα μὴ τοῦτο διαλυθῇ.

Νίκος Γ. Παναγιωτόπουλος

ἐφέδρος στρατιώτης

Γνώσεις πρόσκοπου

Σταυρόκομος.—Ὁ δεσμός οὗτος χρησιμεύει πρὸς συνένωσιν δύο τεμαχίων σχοινοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν πρόκειται νὰ ὑποστῶσι μεγάλην δύναμιν, οἷον διὰ τοὺς παραδέτας τῶν σκηπῶν, καὶ τὰ σερβάδια τῶν ἱστίων τῶν λέμβων κτλ., χρησιμεύει δ' ἐπίσης πρὸς ἀποτέλειαν τῶν ἐπιδεξιῶν. Ὅταν ὁ δεσμός οὗτος ὑποστῇ βίαν, πολλὰκις ἐκλύεται δυσκόλως.

Ἀγγ. Βερνίκιος (ἐνωμ. ὁς ὁμάδος)

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

ΠΟΥ ΘΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Η ΕΙΡΗΝΗ:

Ἐπορεύομεν τὴν ἐρώτησιν:

—Ποῦ θὰ ὑπογραφῇ ἡ εἰρήνη τοῦ παρόντος Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου; Ἀλ: Εἰς ποῖον κρᾶτος καὶ εἰς ποῖαν πόλιν;

Δεχόμεθα ἥδη ἀπαντήσεις ἀπὸ ὅλων τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ τὰς ἀναγνωστρίδας μας.

Ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἐπιτύχῃ μὲ λαβὴ ὡς βραβεῖον ἓνα θαυμασίον ἀργυροῦν χρονομετρικὸν ὥρολόγιον. Ἄν ἐπιτύχουν περισσότεροι τοῦ ἐνὸς, τὸ βραβεῖον τότε θὰ δοθῇ διὰ κλήρου.

Ἀόριστοι ἢ διφορούμενοι ἀπαντήσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Αἱ ἀπαντήσεις δημοσιεύονται κατὰ τὴν σειράν τῆς λήψεώς των.

Συνέχεια τῶν ἀπαντήσεων

621.—Προκαταρκτικὴ Κωνσταντινούπολις, ὁριστικὴ Παρίσιος.—Κ. Μητσάνης (Ἰωάννινα).

622.—Προκαταρκτικὴ Πετρούπολις, ὁριστικὴ Χάγη.—Α.Θ. Βακαλιώτης (Βόλον).

623.—Κωνσταντινούπολις.—Γ. Σταματόπουλος (Πάτρα).

624.—Κωνσταντινούπολις.—Παυλ. Τσίμας (Ἰωάννινα).

625.—Βερολίον.—Τερψιθέα Σανιδᾶ (Βόλον).

626.—Λονδίον.—Π. Κουτσουβέλης (Πειραιᾶ).

627.—Προκαταρκτικὴ Κωνσταντινούπολις, ὁριστικὴ Λονδίνον.—Κ. Ζεργίγας.

628.—Παρίσιος.—Ἐρωτευμένο ἐπαρχιώτικον (Μολάους).

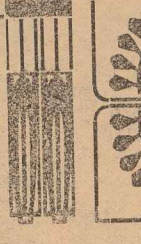
629.—Χάγη.—Ε. Πανῶνος (Μολάους).

630.—Κωνσταντινούπολις.—Σπείρα Μαρούσης (Μολάους).

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ

Η ΙΘΑΚΗ ΠΕΙΝΑ ΓΙΑ ΨΩΜΙ!

Ἡ νῆσος τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

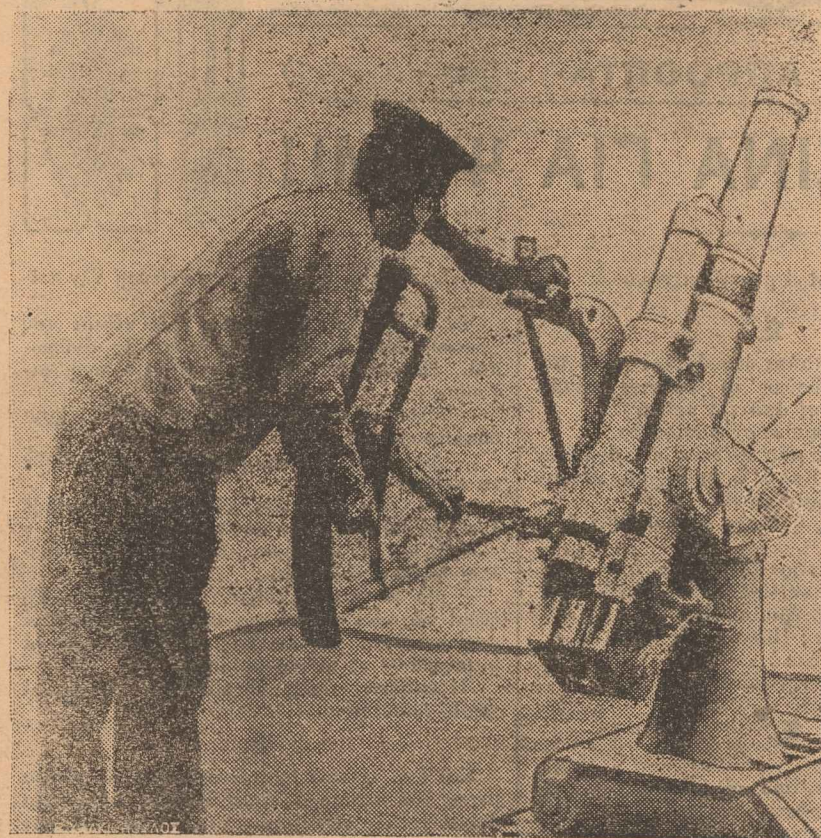
Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμί! — Τί ἐτρωγον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ κάτοικοι. — Μήπως ἔχετε κανένα κομμάτι ψωμί; — Κουλοῦρες ἐκ Πατρῶν. — Τὰ δεκαπέντε σακκιά ἀλεύρι καὶ ἡ ἐπιβρασις τῶν ἀρχῶν. — Πῶς ἡ Ἰθάκη ἔτρωγε ψωμί μισὴν ἡμέραν.—Ἡ πείνα ἐξακολουθεῖ!

Ἡ πείνα τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ 4 ἡμέρας χωρ

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ "ΕΛΛΑΔΟΣ"

Τηλεβόλα ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων.—Ἐν τηλεβόλῳ ἐξ ἐκείνων διὰ τῶν ὁποίων τὰ ὑποβρύχια πυροβολοῦν, ἀνεγόμενα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τῆς τορπίλλης τῶν κατὰ τοῦ στόχου. Διὰ τοιούτου ἐβυθίσθη καὶ τὸ Ἀγγλικὸν μεταγωγικὸν «Ἀνδριένη». Τὰ αὐτὰ τηλεβόλα βάλλουν καὶ κατὰ τῶν ἀεροπλάνων καὶ πηδαλιοχουμένων.

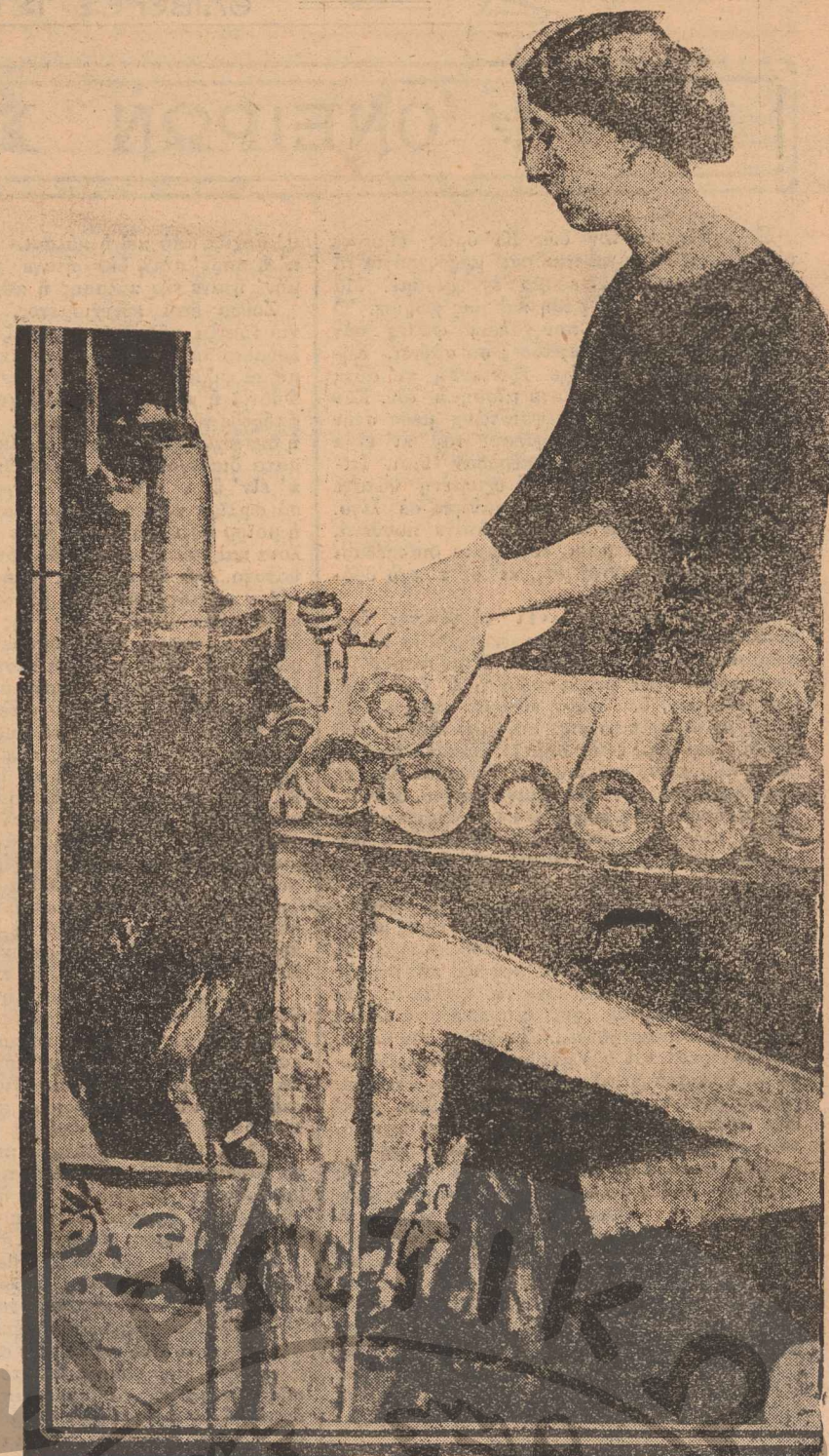

Γερμανικὰ ἀεροπλάνα ὑπεράνω τῆς Βαρσοβίας, πρὸ τῆς ἐγκαταλείψεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ρώσων.

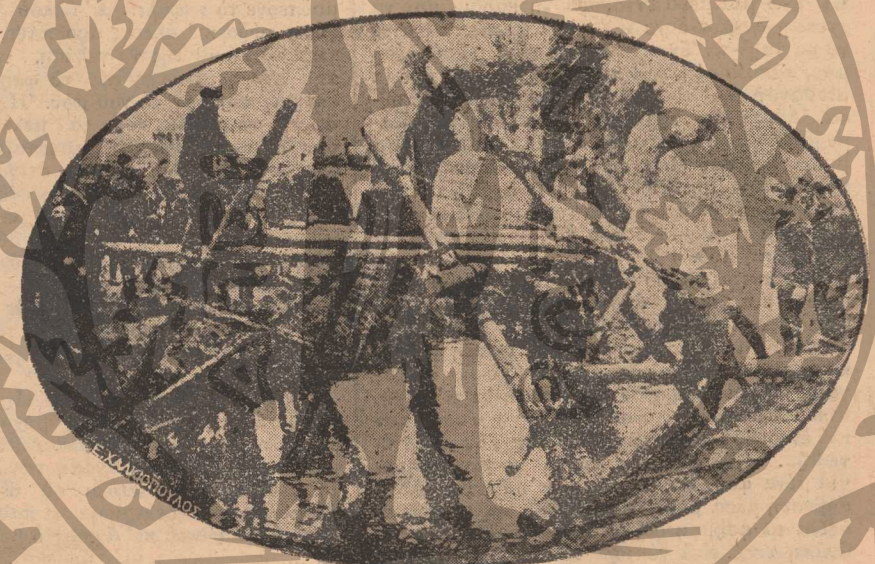

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΣΤΡΑΤΟΣ

Ὁ νεώτερος ἱματισμὸς καὶ ὅπλισμός τοῦ Ἑλληνικοῦ πεζικοῦ.—Βάρους 30 περίπου ὀκάδων.
1) μανδύας· 2) ἐμπρόσθια φουσιγγιοθήκη· 3) σακκίδιον· 4) ὕδατοδοχεῖον· 5) σάκκος ἢ γυλιός· 6) καραβάν· 7) ἀντί-σκηνον· 8) ξιφολόγχη· 9) κλεισιοσκόπιον· 10) κινητὸν οὐραῖον· 11) σκανδάλ· 12) μετὰλ. περιδλῆμα πτέρνας ἀρβυλλῶν

Αἱ γυναῖκες εἰς τὸν πόλεμον
Γαλλίς ἐργαζομένη εἰς ἐργοστάσιον κατασκευῆς ὀρίδων.

Ἐτοιμασία προέλασιν ὀχυρωμάτων
εἰς τὰς ὀχθὰς ποταμοῦ τοῦ Δυτικοῦ μετώπου.

ΟΝΕΙΡΩΝ ΣΒΥΣΙΜΟ

Μήνες ελγα να τόν δώ. Κι' όμως είμαστε τόσο φίλοι. Μαζύ τα παιδικά μας χρόνια τα περάσαμε, μαζύ τόν κόσμο γνωρίσαμε. Μά μπήκαμε ο έρωτας στη μέση και μάς χώρισε. Ο έρωτας ο κουρασής, που χαλάει φίλες σαν αγάπη και γεννάει άλλες τόσες σά σβύνει. Κάποια δμορφη κόρη είχε έρωτευθί κι' αυτή σε λίγο άταποκρίθηκε στο αίδημά του. Σάν άρχισε ο έρωτας τών να φωντών η μέσα στην εδνυχία τών έλασε τούς φίλους τών κι' ελγα καιρό να τόν δώ. Μήνες πέρασαν έτσι. Πίστεια πως η αγάπη τών εδνυχιομένη θάτανε όπως πτώτα... Ο φίλος μου χάθηκε σε λίγο. Δεν φαινότανε, δεν παρουσιάζότανε πουνενά, σε καμιά συγκέντρωσι, σε καμιά διασκέδασι άπ' τές συνεδριώμενες, κι' ούτε στο δρόμο τόν έβλεπ' άκόμα.

Μιά μέρα σκέφτηκα. «Τί να γίνεται άρα αυτός ο παλιός μου φίλος» άνηχυόσα κι' άπεράσα να τόν έπισκεφθώ. Ήταν άνοιξιάτικο βράδι κι' όταν έπληρα στίτη τόν, όλα γύρω μου γελούσαν, όλα ήσαν εδνυχία και χαροπά κι' ή γη τό πράσινο της φρέγια είχε ντυθεί έλλειδος και νέας ζωής σημείο. Κατάκλειστ' ήταν ή πόρτα τού σπιτιού του, κλειστά όλα τα παράθυρα, και μόν' ένα ήταν άνοιχτό, δλάνοιχο. Χτύπησα τήν πόρτα κι' μ' άνοιξε ένας δούλος που μόλις έπειτα από πολλά μ' άφησε να πάω άπάνω. Τότες έμαθα πως ο φίλος μου ήταν άρρωστος. Μπήκα στο δωμάτιό του και καθισμένο τόν βρήκα στ' άγαρσο τού κρεβάτι του. Με κόπο τόν άναγνώρισα. Χλωμός κατά-χλωμός—σκέλεδρο ένοτικό — μου φάνηκε τ'ά μάτια τού ήσανε θολά και πού και πού πέρναν μιά άγρίδα πού μ' έκανε να φοβάμαι, λές και βγάζανε σπίδες για άστραπές τα μάτια τού να σ' κατακρίνουν... Τά χέρια τού λιγνά, κοκαλιάρικα και στο μέτωπό του διακριγόντα-να τα κόκαλα ξεκομμένα. Μόλις τόν άντίκρισα αίσθησάνηκα ένα όγος, κάποιο φόβο, γιατί ελγε άπάνω τού και τι τό άγριο, τό φορικό, τό μυστηριώδικο. Ως τόσο τόν χαιρέτησα πη-ρα μιά καρέκλα κι' έκτοσα κογιά τού. «Μη φοβάσαι» μουλε γελώντας πικρά, «άγριος έγι-να, άλλωστε, ε;» «Όσο κι' αν ήθελα να τού τό κρύψω δε μπόρεσα να τού άρηθώ πως δεν φανταζόμουν ποτέ σε τέτοια κατάσταση να τόνε βρω, ως τόσο τόν παρηγόρησα λέγοντας πως δεν άλλαξε κατά πολύ κι' έπειτα τόνο ρώ-τησα τί έγινε τόσους μήνες και πως έβρασε σ' αυτό τό σημείο. Κάποια μαθρα σήνερα φαίνονταν σαν να τού σκεπάζαν τό μέτωπο... «Θά σοψ τα πό όλα» μου έπε- «σ' ένα φίλο που στες τελευταίες μου στιγμές δε μ' έλα-σε. Θ' άνοιξω τή καρδιά μου...»

«Είν' όχτώ μήνες από τότες... Άχ! ναι, κι' εγώ μιά μέρ' άντίκρισα στο όρόμο της δυστυ-χούς ζωής μου τόν έρωτα τή πλανερή εδνυχία. Κι' εγώ μιά μέρα ένοιωσα τή καρδιά μου να χτυπάη δυνατά-δυνατά — νόμιζα πως πήγαινε να ραγίση—κι' ένοιωσα πως κάτι ελγα μέσα μου, κάποιο αίσθημα που δεν τό ελχ' άκόμα αίσθανθί. Κι' αίσθανθήκα τότες πως άγαπού-σα. Άγαπούσα θερμά, γλυκά, μ' όλη τή δύνα-μιάς πρώτης νεανικής αγάπης. Θυμάσαι ένα βράδυ που σοψ ελπα πως άγάπη. Τήν ήξερες και σ' τήν Ιουλίην... Άπ' τή πρώτη στιγμή που γνωριστήκαμε, άπ' τό πρώτο άντίκρισμα τών ματιών μας ένοιωσα πως δε θ' άρνούσαν τήν αγάπη μου.

Με κινάτε τόσο γλυκά και στα χείλια της άνθιζε ένα γέλιο άκόμα γλυνότερο, έδειχνε πως με συμπαθούσε. Μιά μέρα πειά δε βα-σούσα. Τής έρολογηθήκα τήν αγάπη μου—κατηραμένη ώρα—της ελπα πως χωρίς τήν α-γάπη της δε μπόρούσα... Κι' αυτή δε μ' άρνή-θηκε...άρεθηκε σιγά-σιγά στην άγκαλιά μου κι' ένοιωσα τότε πως τα χείλια μας ελχαν έ-νοηθί... «Ω τό φίλ της έκαίνο τό γλυκό...ήταν γιά μένα φαμάκι. γοητικό, μ' άναψε φλόγα άσβεστη μέσα μου. Ναί, με τα φίλιά της έ-καίνα τα φαμαρικά, κι' έκανε τρελλά γιά τήν αγάπη της... Και νόμιζα τότε πως βρήκα τήν εδνυχία. Κογιά της ήθελα πάντοτε να κούδου-μαι, όταν τήν ελγα στην άγκαλιά μου ήμουνα βασίλισσα κι' ήμουνα τρισεύχνης: κογιά της έλάσας όλες τές πίκρες της ζωής μου, όλες τές χαρές της, τές δία, όλα...

Ζούσα μόνο γιά να τήν άγαπάω, να τήνε βλέπω—τι άλλο ήθελα;—Μαζύ της έφθασε τήν πόρτα τού παραδείσου, μα δε πίστεια πως

θ' άρχιζε από κει ή κόλασι. Ναί, γελάστηκα κι' ή πόρτ' αυτή δεν ήτανε τού παραδείσου, μόν' ήτανε της κόλασης ή πόρτα...

Ζούσα έτσι εδνυχιομένη, γιομάτος χαρά, γιά νόμιζα πως βρήκα της ζωής μου τό μελ-λούμενο τό σύντροφο που όλες μου τές πίκρες με τα φίλιά της θά γιάτρευε. Μά γελάστηκα. Φθονεί ή μοίρα τούς εδνυχιομένους και δεν μπόρεσε να ξεγάση και μένα. Και διαδέχεται ή δυστυχία τήν εδνυχία, οι πίκρες και τα κλάι-ματα διαδέχονται τές χαρές και τα γέλια... κι' είν' έτσι γραμμένο να γυριζ' ή τύχη μας σά σφιζα και σά σβουρα και να μ' άνοίξω, ή μοίρα ποτέ χαρές και ποτέ λύπες, ποτέ γέ-λοια και ποτέ κλάματα, ποτέ ζωή και ποτέ θάνατο...στο δελμά της ποιάς θ' άγνισταθί;

Δεν πέρασαν τέσσερες μήνες... Μιά τέσσερες μήνες βάστηξ' ή αγάπη της ή πλανερή... κι' έπειτα... έπειτα άσολούθησε τό νόμο τού έ-ρωτα. Ναί, φίλε μου, μη πιστεύεις σ' έρωτα. Γιατ' είν' ο έρωτας πλανερός κι' ελγε αλύπη-τος κουρασής που πλανεί τές ψυχές μας και τές καρδιές μας σάκει με μπερό κι' αλύπητο μαχαίρι, κει που νομίζεις πως σε χαιδεύει με τής αγάπης τή διάρανη κι' άπαλή φτερούγα. Κ' ελγε τραντάφυλλο άλκο ο έρωτας μ' άγ-καθερό, και άγκαθιτό τραντάφυλλο και δυ-κολόπιστο παύ άν π' ως τό μωδίσης, τή μυρωδιά του να χαρίζ, τα χέρια σου θά μα-τώσης στ' άγαρσο τ' άγκάθια σου... Και μοιά-ζει άκόμα με τή θάλασσα τή παγινιδύρα που σε χαιδεύουνε άπαλά και σε γλυκοφιλάνε τα κύματά της, μα όότερα φρουκαίνουνε κι' άγρι-εύουνε, σ' άγριούθερα, σε πνίγουνε άκόμα...

Μιά μέρα, είνε τέσσερες μήνες τώρα...βράδυ ήτανε, πρώτες κρυφές πνιές τό βορρηά φου-σούσαν, όντας βρήκα σε κάποιο μακρινό περι-πατό' ήτανε συνεδριώμενος μου, μαζύ της πολ-λές φορές τόν ελγα περάσει γιατί έβγαίνε κάτω στο περιγιάλι τ' άπόκομο και τό μοναχικό που ήτανε λιμερί της αγάπης μας.

Άξέγνωστος περπάτα κινάζοντας πέρα τα βαθειογάλας τα κύματα που άπαλά-άπαλά σπούσαν στ' άγκυράκι... Ο ήλιος έδινε κείνη τήν ώρα κι' έοριχνε τές κοκκινωμένες άγτίδες του στη θάλασσα, τα κύματα παίζανε μαζύ τών.

Σάβανου ελδα δυό σκιές μπροστά μου να διαβαίνουνε, δυό σκιές άγρόπινες... διέκρινα έπειτα πως ήτανε κάποιο εδνυχιομένο ζευγάρι π' άγκαλιάσά περπάταγε, έκείνος τυλιγμένος στο παλτό του κι' αυτή ελγε σκυμμένο τό κε-φάλι της. Μού φάνηκε άπ' τό περπάτημά της πως τήν ήξερα. Διάρηκα μπροστά μου, κι' όντας ελχαν προχωρήσει σταμάτησα, δεν ξέρω κι' εγώ πως μου ήλθε ή ιδέα ν' άκούσω τί λέ-γαγε... Πλησίασα από πίσω τών κι' άκουσα κάποια γλυκιά, γνωστή μου φωνή να μιλάη... «Άρου σ' όρκίζομαι Παύλε μου πως σ' άγα-πάω...» Ήταν της Ιουλίηνς ή φωνή, που σά μαχαίρι αλύπητο έκοιξε τα σινικά μου και μου έπερνε τό κεφάλι. Σ' άλλου άγκαλιά ελγε γίρει τώρα κι' άλλονε προσπαθάνε με τα ψευ-τιά τα λόγια της να γελώση, να τού ποτίση της πικρής αγάπης της τή φαμαρία. Χίλιες σκέψεις πέρασαν τό γού μου. Η ήλιος μου έ-σφιγγε τή καρδιά και τα μελλίγνια χτυπού-σαν δυνατά, μαυρές ιδέες σκέπαζαν τό λογι-σμό μου. Μοιόθεε γιά μιά στιγμή να τρέξω, να χυμίσω άπάνω τού, πάνω στο κλέφτη της εδνυχίας μου να τόν ξεσκίλω με τα ίδια τα γύμια μου... μα δεν ελχα τή δύναμη, γύρισα μόνο και τούς έβλεπα πως φεύγαν' άγκαλια-μένοι... Ματόβρεχτος ο ήλιος — σαν τήν καρ-διά μου ματωμένης—έοριχνε τές άγτίδες τών στη θάλασσα και παίζαν μαζύ τών και με τ' άκρογιάλι τα κύματα, λές και γελούσαν γιά τή δυστυχία μου...

Γύρισα στίτη μου—τι άλλο ελχα να κάμω; Τή νύκτα μ' έπιασε ένας βήλας και τότες ένοιωσα πως ελγα κρυφάσι. Αυτόι δε κρυφά-νε... Τους έότανε ή αγάπη τών... Και τώρα; Τι παθαίνει τό λουλούδι σά δε τό ποτίσης; Τά φύλλα τών δονατώνε τί παθαίνουνε σάν έρθη ο χειμώνας κι' άγριος ο βορρηός φυσή-ση... μαράθνηκα... κι' άρρωστος κείτομαι... είν' άρρωστο τό σώμα μου γιατί κρύωσα, μα ελγα πειό άρρωστο ή ψυχή μου, γιατί' ελγαι ρημάδι μ' ός άγνης αγάπης...

Γιά μένα πρόβαλε μιά στιγμή δλό-λαμπος, όλοφάντονος ο ήλιος, καθάριος ο ού-ρανος, γιά να μου φανή πειό μολυβένιος ο ού-ρανος, πειό σκεπτενισμένος ο ούρανος... Σά δη κανείς να σβουδνε τα όνειρά του, σά δη να

τόν άγκαλιάζει και να τόνο πνίγη ή δυστυχία της ζωής, σάν ή μοίρα ή φθονερή τόν νε-κρώνει πως θ' άγνισταθί;...

Κ' ελδα γώ γιά μιά στιγμή τα όνειρά μου να μεγαλώνουν, να φωντώνουν, αλληθινα να φαίνονται γιά να τα δώ έπειτα να χάνονται σαν πως χάνεται τό ασπικιόκαρβο τ' άνεμο-δαρμένο στ' άπέραντο, τό φουρτουνασμένο πέλαγο, να σβουδνε σάν πως σβήνη ή φλόγα τού καπηλιού που τέλειωσε τό λάδι της...

Σώπασε γιά λίγες στιγμές... Ελγε σκεπτεδι-σαι, σκηκόνηκα κι' άναγα κάποιο κερί... διέ-κρινα τότε άπ' τα βαθούλα τα μάτια τού δυό δάκρυα να κυλάνε στο κλωμασμένο τού πρό-σωπο... Πάνω άπ' τα παραπονεμένα στήθεια τών τών χαμένων πόδων ή ματωμένη ποφύρα ξεπλωνόταν, κι' άπάνω άπ' τή καρδιά τού ξε-τυλιγόταν πένθιμα-πένθιμα τών χαμένων όνει-ρων τό ματόβαφο σάβανο. Τ' όλοσικρο παρελ-θον κυριεύε με τές θύμησές τού της ζωής τό δύστυχο ναναγό. Και τα δολά τα μάτια μου κινάζαν έξω άπ' τ' άνοιχτό παραθύρι τόν ήλιο που πήγαινε να δύση...

Ύστερ' από λίγες στιγμές έκανε να σκηκό-η μ'ά δε μπόρεσε και ξεκοιούθησε τότε μ' αδύ-νατη, πειό αδύνατη φωνή... «Έκανες καλά που ήλδες... Νοιώθω πως κοντά είνε τό τέλος μου —μακάρια όρα—να... σήκα, σε κείνο τό συρ-τάρι... άνοιξέ το... είνε ένα κουτάκι έξόλινο... πάρα... κι' άμα πεθάνω θέλω να τό κάρης» δεν έχω τή δύναμη να τό κάμω εγώ... Κλειούσε μέσα του αυτό τό κουτί όλα μου τα όνειρα, τα γράμματά της, πάνω στα όποια πλάθην... μα τώρα; τώρα είνε τών σβουμένων όνειρων μου τό μνημορί... Ναί, φίλε μου, άργά ένοιωσα πως ο έρωτας είν' έμ' άγκαθερό τραντάφυλλο, που σάν π' ως τό μωδίσης, τάχα τ' άγκά-θια του τα χέρια σου θά ματόσουν...

Σώπασε πάλι. Ένας βήλας φοβερός τόν έπιασε κι' έπειτ' άρχισε να κλαίη σιγαλά—σιγαλά. Ένοιωσα τότε πως ήλιν καιρός να φύγω. Τόν χαιρέτισα, πήρα τό κουτί—σά να ελγε φωτιά μέσα του τό βόσταγα—κι' έφυγα... Στο στίτη μου έβαλα φωτιά τόν σήμα κι' έμα πής να φωντάγη, έοριζε μέσα τό κουτί που ήταν τό θαφτό σβυμένων όνειρων...

Αθήναι

Βάσος Ι. Βαμβαγιάννης

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ
(Ταγματάρχης τού πεζικού)

«Αν κατ' εξαίρεσιν εύρίθμιοι Έλληνες και μάλιστα Αθηναίοι ήγνόνον τόν άνδρα, όλοι γνωρίζουσι τας οικογενειακάς του παραγρηγάς. Υιός άγονότατο διαπρεπούς και συγγραφέως, προσέφερε και ούτος τας ίδίας του υπηρεσίας εις τήν πατρίδα, ως εύδοκος στρατιώτης. Εξεί-χε δε επί ευποία. Σύντονος τυνηρός, πατήρ φιλόστοργος, φίλος πρόθυμος, έκτός τών κοι-νών εις όλους τούς άνθρώπους προσόντων τού-των, ο Άρ. Βυζάντιος ελχεν έμμεντον πρός πάντας τήν αγαθήτητα, παρήγορος της θλί-ψεως, συνήγορος της πένιας. Ουδένα άλλον άνθρώπον έγνωρίσα τόσοσιν περιζήτητον διά τήν συμπαθείαν του πρός τήν ίσκειαν της ά-νάγκης και πρός τήν φωνήν της οδύνης. Α-νηγοράγη σκληρός από τας άγκάλας της πει-νούσης οικογενείας του, αλλά θρηνηταί κοι-νός ως μέλος χορηγό άλλης εδρυτέρας ήν ο Κύριος άπετέλεσεν, άναδείξας τήν αγάπην του πησίαν, ως πύσαν άλλην. II.

Όταν έκινδύνευεν ή Κερσοσύς της Βιδυνίας ο Βεσιλεύς τού Πόντου Μιθριδάτης έσφαζε τας συγγενείς του γυναίκας διά να μη περιέδουν εις χείρας τών έχθρών του Ρωμαίων.

Ο άντίπαλος του όμος Ρωμαίος στρατη-γός Λούκιλλος, περιήρμος φραγός, δεν έλπι-θη διά τούτο.

«Αντί τών γυναικών δε τού Μιθριδάτου άπέστειλεν εις τήν Ρώμην κερασάας και κε-ράσια.

«Εκτοτε δε χορολογείται ή καλλιέργεια της κερασάας εις τήν Ιταλίαν.

ΠΛΑΝΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ

Στοιχεία παρά τοίς άρχαίοις γνωστά ήσαν τέσσαρα: τό Πύρ, τό Ύδωρ, ο Αήρ και ή Γή. Στοιχεία όνόμασαν μετά ταύτα και τόν Ή-λιον, τήν Σελήνην, τούς Άστέρας και πάντα τα σφάρια σώματα. Άλλ' έπειδή εδόξαζον, νομίζοντες αυτά ή ως δαίμονας, ή ως υπό δαμμόνων (πνευμάτων) έπιστατούμενα, διά τούτο ως τοιαυτά τα έλάτρευον ως θεότητας, πιστεύοντες ότι ελχον έπικροήν εις τών άν-θρώπων τας πράξεις και τας τύχας.

Οί Νεοπлатωνικοί μάλιστα διέκρινον αυτά, λαβόντες και ταύτα μετ' άλλων πολλών δεισι-δαμονιών παρά τών Αιγυπτίων, διακρίνοντες εις δαίμονα αγαθά ή Άγαθοδαίμονας και εις δαίμονα πονηρά ή Κακοδαίμονας και όνόμα-ζον αυτά εξαίρετως Στοιχεία.

Στοιχείον λοιπόν ήτο ο Δαίμων, ή Μοίρα, ή Τύχη έκάστου.

Έκ τούτων έπήγασαν ή Άστρολογία και ή Μαγεία, τα φύλτρα και ή δ' έρωδών ή διά φυλακτηρίων Ιατρεία ή και ή προέξνησις νό-σων δι' έπικλήσεως τών δαίμωνών εν ένι λόγω αλ παντός είδους δεισιδαιμονία, αίτινες σκό-τιον και τήν Άντιλήνην και τήν Δύσιν, και αίτινες σκοτίζουσι έτι και σήμερον πολλούς λαούς ού μόνον της Άνατολής αλλά και αυτής της πεφοτισμένης Ευρώπης.

Και οί Γραικορωμαίοι Αυτοκράτορες δεν έ-πανσαν μέχρι της άλλωσως να πλανώνται υπό τοιούτων μορφών προλήψεων. όποιας και ο Ια-σουλές της άλλωσως ελχον μέχρι της δεκάτης έ-βδόμης έκατονταετηρίδος.

Ταύτας καιτοι και ή Χριστιανική θρησκεία και ο δρθός λόγος και ή υγειαινουσα και ορθή φιλοσοφία δεν έπαυσαν να καταπολεμώσι διη-γενέως, δεν έσχησαν όμους μέχρι τούδε να εκρι-ζώσων εν έξ ολοκλήρου εκ τού πνεύματος τών άμαθών.

Και οί Σουλτανοί της Τουρκίας και της Περασίας, οί Σάχη, έχουσι τούς εαυτών μάν-τεας. Έκ τοιούτων μορφών άρχών και προλή-ψεων έγεννήθη και ή περίφημος Σολωμωική Βίβλος, μέγας δαυματόν εις τας χείρας τών λαοπλάνων Ινα κερδαίνωσι τών μορφών άνθρώ-πων τα χρήματα. Έκ τών αυτών άρχών έπήγα-σαν και τα Στοιχεία, άτινα όνόμαζον και Τε-λώνια (έξ ού πιδανόν και τό Τελισμόν τών Αράβων και τών Τούρκων) και τα Φυλακί-ρια (Χαμάλια τών Δερβισιδών). Πλάνη ήν προς τας άλλας μετεχειρίσθησαν και άστροικοί της πρώτης μετά Χριστόν έκατονταετηρίδος, άπο-δίδοντες τήν άρχιν αυτής εις τόν Σολωμώνα.

Έκ παρομοίων άρχών έπήγασε και ή λεγο-μένη τών Πυθαγορείων Πεντάλη (πέντε άλ-φα) έοχηματισμένη διά της λέξεως Ύγεια, ήν έκείνοι μεν μετεχειρίζοντο άπλάς ως γνώρι-σμα τών συνασπών αυτών και ως ευχην εν άρχη τών έπιστολών τών, αλλά κατόπιν οί λαοπλάνοι Θηλειάν τού Σολωμώντος έλεγαν καταχρόμενοι και μυθολογούντες ότι δι' αυ-τής ο Σολωμός έδενε τα δαμόνια μεταχειρι-ζόμενος αυτήν εις μαγικάς πράξεις και προ-ρρήσεις μαράς και χριστιανοί προσέτι μαρτέ-ρον, αλλά πολύ περισσότερο οί Ιουδαίοι μετά τήν τελευταία αυτών διασποράν.

(Θεσσαλονίκη) Δις Άγγελική Τσιόμου

ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΣ ΓΡΕΝΑΔΙΕΡΟΥ

Κατά τόν Γαλλογεομαγικόν πόλεμον τού 1870, ένας γενοαδιέρος έταγματάσθη εις τόν δάκτυλον κατά τήν μάχην τού Μέντς. Κατά τρόπον δε όστε έπρεπε να κοπή ο δάκτυλος και επεβάλλη να τόν άποκομίσουν, Ινα ένερ-γηθί ή έγκληρίσις, αλλά δεν ελχον άρκούν χωροφύριον. Ο άνδρείος όμους γενοαδιέρος παρεδύχην να τού κόψουν τόν δάκτυλον χωρίς να τόν άποκομίσουν. Πρός τούτο έθεσεν ένα μαγδήλι εις τό στόμα τού μεταξύ τών οδόντων και ένίτηρσεν τήν ένέκρησιν. Ήτο φρικωδός οχρός, ο ίδιος έρεεν εκ τού μετώπου τού κατα κινδράς σιγαλούς. Άλλ' οδερμία κίνη-σις, οδερμία φωνή, οδέν παράπνοον. Είς τόν χειρουργόν δε όστις τόν συνεχάρη διά τό θάρ-ρος τού, ελεπν:

—Ο! οι ποχχοί άνθρώποι πέπτει να άλ-ληλοβηθώνται.

(Έκ τού Γαλλικού) Ν. Κ. Α.

Ο ΓΑΛΛΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

118 (Συνέχεια εκ τού προηγούμενου)

— Άγαπητοί μαθές φίλ' κι' συμπολίτες κι' τουρλού-τουρλού άγαπητοί, έστυντας να γίν' Ισιστράτιψ' γυνική ή Ίλλας (κι' γραφάντους Μαργούλας Ιερλήν, άπιφασίσθη κι' δημοσι-εύθη τούτοσηρ να φύγουμε τού ταχύντρου διά τήν πατρίδα κι' ού κοιμηάροντες πιρμέν' να γυρνουβούλίσ' ή φσανέλλα μ' οι Γουργάρ' τριμουλάσαν κι' λαχάρσαν κι' τς πηγι ριπιτιν μαθάνι άφείους Μήτρου χαράς Ιβραγγέλια.

Χλίβουμι πιδγιά μ' κι' κλισίου κι' οδύδουμι κι' τα δάκρυα δεν έχουν στείριμό κι' ή καρ-δυά μ' κλουτουσουλίδει κι' μην τα ρουτζς κυρά παριδία μ' κι' φενγουν παριλπουσις έτους θανάτου κι' χαλκούμ άπ' θά τού βροντήξου μαθές, τούτοσηρ πάλι οι Γουργάρ' κατ' ά-νέμ'.

Σχουράτι μας κι' Θιός σχουσόσ' κι' άρήνουμε γιά κι' ός μ' τ' ν' έφχ' σ' κυρό παριδία μ'. Φηνέξάμενους χαίριτι.

Ζήτου ή Γαλλία, ζήτου ή Ίλλας! άπό τού ποηρού άμήν.

Αίνι οδέρ τί γίννηκ κι' τί γίννηκ κατού πιά. Ίχάλισι ού κόσμος όλους άπου κορυφής μεχρί πάτ' Ιχάλισι.

Φνάζουσι οδέρ ού χουργιανοί κι' σκούζουσι κι' χαλάτι τών κόσμων.

— Ζήτου οδέρ ή Ίλλας.

— Ζήτου τς.

— Ζήτου τού έθγους λείου.

— Ζήτου τ'.

— Κι' σ' άγώτιρα.

— Αμήν!

— Κι' στ' Σόφγια.

— Ζήτου τού τρισεύδουσαν τού Ραδικου-βλάσταρον!...

Είνι άδύνατον να φαντασθίην' οδέρ πιδγιά μ' τί γινάσκι ικέι πέρα. Τρέχανι ούλόθηρια δάκρυα άπ' τα μάτια τού χουργιανού.

Αίγανι σασαργαίοι' οι άνθροπ' άπ' τ' λήπη τς κουτήκατι τα ύπατά τς κουτήκατι. Έέλα όμους π' δεν μπορούγαμ' να κάνομι κι' άλ-λούς.

Ού Κώτσους ού μαύρους σινιουχοργιέτι. Έέτε τούρητι ν' τών πιάσ' γόους κι' ού θή-γους.

— Μήτρου, μ' λείει.

— Αί ούρε, τ' λείου.

— Βαλανόθκα.

— Γιατί;

— Δεν λειγίτι.

— Είσι μήπως οδέρ Ιεουτουβαρμένους;

— Χρ...!

— Μουλόγα τού οδέρ ζουδιού.

— Δεν είνι Ιερούτας Μήτρου μ'.

— Αμ' τ' είνι;

— Σμπάδεια προύς τήν θιλέκαδύγιον πα-ριδία.

— Σκαπόρς Ιρίφ'. Τι λόγου άπιστόμιας οδέρ. Ντίσ' γήγρονες κι' άλκοθδα κι' περι-μένουνι οι χουργιανοί να μ' άσ συνουδένουνι.

Αίντι κι' ληρομπίσ' τα όπλα μίνα κι' μ' άς έλγ' ή παρής.

Νά όγης οδέρ Κώτσου μ' ότι ύδης κι' σάν πάμ ικέι θά σ' πιάσωνι ούλα. Έέτε μουλί-γης οδέρ κι' σιούν Ίλλουχογυργακό πόλιμου. Είσανι Ιεουτιμάνους μ' τ' Σόφγια κι' τ' Λι-σινούρα τ' Φινδινέδ'. Κι' δεν Ιερίλπις πότινις να φτάης ικέι πέρα.

— Κούτσου σουλίγα Ιγώ τότινις κουράρι κι' φτιάκαμ' στη Σόφγια.

— Είνι μακρινά άκόμα οδέρ.

— Μακρινά λείει;

— Νάσα.

— Οδέρ φράκιμι.

— Φτάκαμ' λείει;

— Αμ' δά;

— Κουντουγώσκιμ' νηλαδής;

— Βεβαίους.

— Είνι πολλίς οι όρις μακρινά;

— Ούρε τί όρις; Λιφτά δε λεί;

— Λιφτά!

— Διφτιρόλιτια.

— Πουλό όδου;

— Μίνα άδρασκιλιά, δύγιου άδρασκιλίς κι' φτιάκαμ'.

— Αά! μαουίλα μ' βά! Θά πάτρου κι' θά τραβήξου Ισα γιά τή Λισινούρα, Ιέλιγις.

— Ποίγια Λισινούρα οδέρ σουλίγα;

— Τή Φιντινάντινα οδέρ.

— Χά!;

— Αμ' π' ως δά;

— Κι' τί θά κάμς ικέι;

— Θά κάμωμ βιβριόέτις. Καλμιορούδια σ' θά τς που κυρά μ'. Χαίριτι Ινχαριστό μισό. Είμι κυρά μ' ού Κώτσους ού Χατζαρουκουμέ-νους κι' χαίρου γιά τ' γνονομιά. Κόπιασι Λι-σινούρα μ' διλγικάρδιους να πάμ' σιού Ραδι-κουβλάσταρον γιαντί οι πόνισι ή καρδούλα μ' κι' χάνουμε γιά σένα.

— Κι' θά διχτή οδέρ; Σουλίγα θαγμάζουν.

— Θά διχτή λείει;

— Όι δά!

— Βιβαίους οδέρ ζουδιούν. Θά τ' μαγέιουμ' με τς ούμουφιές μ'. Θά λιγίσ' τού κουράμ' κι' θά τού άρπάσου κι' θά τού δδηγίσου σά κι' στού χουργιό. Νά γλινγίτ' κι' αούτουν τών κόσμων τών μαύρου κι' τών δύστην. Νά κα-ταλιάρ' τί θά πη Κώτσους ότανις είνι Ιεου-τιμάνους.

— Οδέρ Ιού είσι τριουμρός.

— Μουναγά;

— Είλιου Ιγώ.

— Οδέρ μόλς μ' κυτάς' κουρίτσ' έμένα πάει νηλιλάθνη. Έγουν παρουσιαστικό ού-ραίου κι'

ΑΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ

ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΝΤΩ Η ΠΕΝΙΑ!

25

(Συνέχεια και τέλος)

Πρώ πάντως η ίδρυση οικοδομημάτων πολλών δα δόση εργασίας εις όλον τὸν ἐργατικὸν κόσμον.

Κτίσται, ξυλουργοί, σιδηρουργοί, καραγωγείς, τεχνίται καὶ τόσοι ἄλλοι ἐργάται συντελοῦν εἰς τὴν ἀνοικοδομήσεως.

Τὰ ἡμερομίσθια θὰ ἀνυψωθῶσιν.

Ἡ ἀνεργία θὰ ἐλαττωθῇ.

Καὶ τὸ δημόσιον θὰ πολλαπλασιασθῇ τὰς προόδους τὸν ἐκ τῶν φόρων τὸν πολλαπλασιασθῶσιν αἱ ἐργασίαι.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

Μετὰ τὸν φόρον ἐπὶ τὴν ἐπιτηδεύματα.

γίνεται μὲ δρχ. 240 ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Ἐν ᾧ ὁ ἀμείνων μικροπαντοπώλης φορολογεῖται μὲ δρχ. 8 τοῖς ἐκατόν.

Ἐν ᾧ ἔπρεπε κατὰ τὴν μαθηματικὴν ἀναλογίαν, εἰς τὴν πληθύνει 80, ὁ δευτέρως πρέπει νὰ πληρώσῃ 8000.

Ἐὰν πάλιν ὁ μεγαλοπαντοπώλης πληρώσῃ δρχ. 240, ὁ μικροπαντοπώλης ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ 240 δρχ.

Ἄλλ' ὅποια διαφορά μεταξὺ δρχ. 240 καὶ 80 ποὺ πληρώνει!

Ἀναγκαστικῶς ἄρα ὁ μικροκεφαλαιώδης ἐπιτηδεύματις ληστεύει τὸν πελάτην πτωχὸν λαὸν πολλὸν τὰ ἐμπορεύματα τὸν εἰς τὸ διπλάσιον καὶ τριπλάσιον τῆς ἀξίας τῶν, ἵνα οἰκονομήσῃ πρὸς τὸν ὑπερόχον ἀπαισίον φόρον, ὑπερόχον τὰ ἄλλα τὸν ἔσοδα καὶ τέλος τὸ κέρδος τῆς ἐργασίας του.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ὁ ἄλλος ἐργάτης λαὸς πληρώνει τὰ καταναλώσιμα χρεώσῃ τὸν εἰς τὸν τριπλάσιον τῆς ἀξίας τῶν διὰ τὴν δύναμις ὁ μεταπράτης νὰ βγάλῃ ἀπὸ αὐτὰ τοὺς τεραστίους φόρους, τὰ ἐνοίκια, τὰ κέρδη τῶν μετόχων τοῦ ἀριόφωτος καὶ ὅλα τὰ ἄλλα.

Φόρος εἰς τὰ κεφάλαια ἐκάστης ἐπιχειρήσεως.—Κατὰ τὸ ἡμέτερον διωκτικὸν πρόγραμμα καταργοῦνται οἱ φόροι ἐπιτηδεύματων καὶ ἀντικαθίστανται διὰ φόρων κεφαλαίων (ἐνεργητικῶν) ἐκάστης ἐπιχειρήσεως.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

γίνει αἱ διὰ χρηματικῶν συναλλαγῶν κερδοσκοπικαὶ δημοπρασίαι, πρέπει νὰ φορολογηθῶνται ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὰ μεγέθη τῶν κεφαλαίων ἐνεργητικῶν τῶν καὶ οὐκ εἰς τὰ κέρδη.

Σήμερον τὸ Κράτος φορολογεῖ τὰ κέρδη (!) τῶν κεφαλαιοκρατῶν. Δηλαδή γίνεται μετόχον εἰς τὰ λάφυρα τῶν εὐγενῶν ληστείας τῶν κεφαλαιοκρατῶν ἐπὶ τοῦ ἰδρώτος τοῦ ἐργάτου λαοῦ.

Τὸ χρέμα.—Οἱ πλούσιοι ἀπειλοῦν ὅτι ἂν φορολογηθῶν τὰ κεφάλαια θὰ τὰ πάρουν καὶ θὰ φύγουν. Ἀλλὰ οἱ πλούσιοι ἔχουσι μόνον στυγερὰ (χρηματίζοντα, τραπέζια, καταθέσεις, ἐνυπόθηκα δάνεια κ.τ.λ.).

Μόνον τὰ εἰσοδήματα τῶν (τόκους, ἐνοίκια κ.τ.λ.) ἔχουσι εἰς χρέμα πρόξενον.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

γίνει αἱ διὰ χρηματικῶν συναλλαγῶν κερδοσκοπικαὶ δημοπρασίαι, πρέπει νὰ φορολογηθῶνται ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὰ μεγέθη τῶν κεφαλαίων ἐνεργητικῶν τῶν καὶ οὐκ εἰς τὰ κέρδη.

Σήμερον τὸ Κράτος φορολογεῖ τὰ κέρδη (!) τῶν κεφαλαιοκρατῶν. Δηλαδή γίνεται μετόχον εἰς τὰ λάφυρα τῶν εὐγενῶν ληστείας τῶν κεφαλαιοκρατῶν ἐπὶ τοῦ ἰδρώτος τοῦ ἐργάτου λαοῦ.

Τὸ χρέμα.—Οἱ πλούσιοι ἀπειλοῦν ὅτι ἂν φορολογηθῶν τὰ κεφάλαια θὰ τὰ πάρουν καὶ θὰ φύγουν. Ἀλλὰ οἱ πλούσιοι ἔχουσι μόνον στυγερὰ (χρηματίζοντα, τραπέζια, καταθέσεις, ἐνυπόθηκα δάνεια κ.τ.λ.).

Μόνον τὰ εἰσοδήματα τῶν (τόκους, ἐνοίκια κ.τ.λ.) ἔχουσι εἰς χρέμα πρόξενον.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Αἱ γυναῖκες καὶ ἡ ἐργασία

Ἡ νέα ἐπιστροφή τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ ἡ ἀπορροή αὐτῆς ἐλλείψει πολλῶν ἐργαζομένων χειρῶν ἐκ τῆς μὴ στρατευομένης κοινωνίας ἔδωκεν οὐ μόνον ἐπικαιρότητα εἰς τὸ ζήτημα τῆς γυναικείας ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ σπουδαιότητα τὴν ὅποιαν ὁριζομένης δὲν εἶχε πρὶν.

Εἶνε γεγονός ὅτι καθὼς καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸ 1912 Ἑλληνικὴν ἐπιστράτευσιν ἡ γυναικεία ἐργασία ἔδωκεν ἀρκετὰ διειρήματα ὥστε νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ καλὴ ἀντιλήθη, καὶ τώρα πάλιν μὲ τὴν νῦν ἐπιστράτευσιν παρατηρεῖται τὸ αὐτὸ φαινόμενον μὲ καλὴτερα μάλιστα ἀποτελέσματα.

Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ καὶ διάκρισις ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰς αὐτὸ ἀντιλήψεις καὶ συμπεράσματα.

Διὶ ἐπιπολέα εἰς τὰς τοὺς σπουδαίους αὐτοῦ ζητήματος ἡμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς ὑπερβολάς, αἱ ὅποια καμμίαν σχέσιν δὲν ἔχουν μὲ τὴν πραγματικότητα.

Πρὶν λοιπὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν ἡ τὴν ἐντασιν τῆς γυναικείας ἐργασίας τώρα, οἱ μὲν ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ δεικνύουσι τὴν γυναῖκα περισσότερον ἐργαζομένην εἰς δα καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης καταγίνεται ἐκ παραλήλου με τὸν σύζυγον ἢ ἄλλον συγγενὴ τῆς. Εἰς τὰς πόλεις δὲ τὰς γυναικείας τῶν κατωτέρων κοινωνικῶν τάξεων καταγινόμενας ἐπίσης ὑπὸ τὸ ὕψιον πνεύμα, μὲ τὴν διαφοράν ὅτι πολλὰς ἀναπληροῦν τὸν ἐπιτηδεύματιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐργασίαν του, πρᾶγμα τὸ ὅποτον δὲν ἔργει πρὶν.

Ἡ μεσσία τάξις καὶ ἡ ἀμέσως κατωτέρα αὐτῆς παρουσιάζει ἐκείνη τὴν κατάληψιν θέσεων ἐν γένει αἰνέτης ἀφένθησαν κενὰ εἰς καταστήματα, γραφεῖα κλπ. Ἡ δὲ ἀνωτέρα καταγίνεται μὲ τὴν φιλικότητα ἐν γένει.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

βη νὰ τὸν πληρώσῃ, οὗτος διαμαρτυρῆται καὶ εἶπεν ὅτι, σκεπθεὶς ὁριζομένον, δὲν δύναται νὰ δόσῃ τὴν οἰκίαν τὸν ἑλάντων τῶν 80.000 φράγκων.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀδύνατον ἀνάγκη.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

Μεσσηνή (Νησίον). — Έπερα-
τώθησαν αι εϊσιτήριαι εξετάσεις
του Γυμνασίου μας. Η επιτυχία
τους ηρώσαν αριστοτάτους Κοι-
νοτικών μας Συμβούλων. Μερί-
στη έλλειψις άλειφου ύπάρχει εν
τη πόλει μας. Ο τροχητός ογε-
δον έπερατώθη. Τά άλωνα έγέ-
μισαν άρραβοίτου. Ο προσκο-
πισμός εν τη πόλει μας άγνοείται.
Τί λέγεται κυριο άριόδοι ;

«Γόσσα Νησιωτοπούλα»
Σπένται. — Πρό δύο ήμερών έ-
στερομένη άρτου, οι άλευροπό-
ροι προφασίζονται ότι δεν ύπό-
κειν άλευρα, ό άρτος πωλείται
75 λεπτά. — Στερούμεθα τηλεγρα-
φιστού.

«Ενας Σπενσιώτης»
Ναύτιλον. — Μεγάλη κορμο-
στροφή παρατηρείται κατά τάς
έσπερινάς ώρας εις τό παραλια-
κόν καφετέριον του κ. Δάνεια
πλεονάζει δέ — ός συνήθως — τό
γυναικείον φίλον. — Έλλειψις άρ-
του έφημεριώθη κατ' αὐτάς ένταύ-
θα και μόνον ή κορυμμία άκ-
μαίει και είναι περιζήτητος. Τό
χαλί παναχού κυμαίνεται, ιδίά δέ
εις την κεντρικήν πλατείαν, παρά
την όποیان ειδοιοκονται οι πέλ-
οι στρατιώτες. Τό λον τάγμα
του 8ου Ινfanterie εντός της
πόλεως εις άποστασιν 3/4 άπ-
αίτης, ένθα έπιδίδονται εις δια-
φόρους άσκήσεις.

«Πλαράκι του Αργολικού»
Χανιά. — Πρό ήμερών όλίγον τι
μικρό της Ίεραπέτρας έτοιμή-
λίσθη υπό γερμανικού ύπαρξου-
χίου τό Ιταλικόν άρμόλιον (Κο-
ροναία) κατευθυνόμενον κατευ-
θυνόμενον έξ Άλεξανδρείας εις
Μάλταν. Έκ του πληρώματος έ-
πώνησαν 1 ναύτης και 2 Ίταλοι
επιβάται. Ρ. Νικ. Γ. Στεφανίδης

Σάφρη. — Η πόλις μας φιλο-
ξενεί κατ' αὐτάς έπικοινωνίας έ-
φεδρους στρατιώτας, οι όποιοι
ήλδον πρός παραλαβήν των ζώων
της επιτάξεως, ύπερβαίνοντων τόν
άρθρον των χιλίων. Πολλά τών
καταστημάτων έκλεισαν έπιστρα-
τευθέντων τών καταστρατημάτων.
Μεγάλη κίνησις έκτεταται ιδίως
κατά τάς άπογευματινάς ώρας. —
Η συγκοινωνία έκτελείται μετά
μεγάλης βραδύτητος. — Ο καιρός
είνε άρσερός.

«Μυστηριώδες Μειδιάμα»
Αμαλίας. — Η πόλις μας έγε-
νη της έπιστρατεύσεως ήρωώ-
θη έντελής. Τά περισσότερα κα-
ταστήματα έκλεισαν. — Κατ' αὐ-
τάς ό καιρός μεταβλήθη εις βο-
χερόν και έγένετο άφορητή της
διακοπής των νυκτερινών περι-
πάτων των κυριών και δεσποινί-
δων ανά τά διάφορα άναψυκτικά
κέντρα.

Π. Ν. Δανίας
«Αμφοισσα. — Μεγάλη έλλειψις
αίτον παρατηρείται εις την πό-
λιν μας. — Οι έπίστορατοι άνευ-
ρησαν μετά μεγάλου ένθουςια-
σμού. — Ο καιρός μεταβλήθη και
ό ήλιος θερμός ήδη μάς έζωονεί.
Ίωάν. Π. Πανάγου

«Αμφοισσα. — Μεγάλη έλλειψις
αίτον παρατηρείται εις την πό-
λιν μας. — Οι έπίστορατοι άνευ-
ρησαν μετά μεγάλου ένθουςια-
σμού. — Ο καιρός μεταβλήθη και
ό ήλιος θερμός ήδη μάς έζωονεί.
Ίωάν. Π. Πανάγου

«Αμφοισσα. — Μεγάλη έλλειψις
αίτον παρατηρείται εις την πό-
λιν μας. — Οι έπίστορατοι άνευ-
ρησαν μετά μεγάλου ένθουςια-
σμού. — Ο καιρός μεταβλήθη και
ό ήλιος θερμός ήδη μάς έζωονεί.
Ίωάν. Π. Πανάγου

«Αμφοισσα. — Μεγάλη έλλειψις
αίτον παρατηρείται εις την πό-
λιν μας. — Οι έπίστορατοι άνευ-
ρησαν μετά μεγάλου ένθουςια-
σμού. — Ο καιρός μεταβλήθη και
ό ήλιος θερμός ήδη μάς έζωονεί.
Ίωάν. Π. Πανάγου

«Αμφοισσα. — Μεγάλη έλλειψις
αίτον παρατηρείται εις την πό-
λιν μας. — Οι έπίστορατοι άνευ-
ρησαν μετά μεγάλου ένθουςια-
σμού. — Ο καιρός μεταβλήθη και
ό ήλιος θερμός ήδη μάς έζωονεί.
Ίωάν. Π. Πανάγου

«Αμφοισσα. — Μεγάλη έλλειψις
αίτον παρατηρείται εις την πό-
λιν μας. — Οι έπίστορατοι άνευ-
ρησαν μετά μεγάλου ένθουςια-
σμού. — Ο καιρός μεταβλήθη και
ό ήλιος θερμός ήδη μάς έζωονεί.
Ίωάν. Π. Πανάγου

«Αμφοισσα. — Μεγάλη έλλειψις
αίτον παρατηρείται εις την πό-
λιν μας. — Οι έπίστορατοι άνευ-
ρησαν μετά μεγάλου ένθουςια-
σμού. — Ο καιρός μεταβλήθη και
ό ήλιος θερμός ήδη μάς έζωονεί.
Ίωάν. Π. Πανάγου

«Αμφοισσα. — Μεγάλη έλλειψις
αίτον παρατηρείται εις την πό-
λιν μας. — Οι έπίστορατοι άνευ-
ρησαν μετά μεγάλου ένθουςια-
σμού. — Ο καιρός μεταβλήθη και
ό ήλιος θερμός ήδη μάς έζωονεί.
Ίωάν. Π. Πανάγου

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1915

«Ερωτόλημος Καρδία»
Δικαιωμα έγκρίσεως ή άναγε-
σεως δι' έκαστον ψευδώνυμον
δραχμή μία.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

«Ηλ. Διμαντόπουλον. Σας ά-
παντήσαμεν και εις προηγούμεν-
ον έπιστολήν σας ότι έστάλησαν.
— Έμ. Φλωρίνη. Δεν έδρη-
σιν ύμνησαν ούτε των άλλων. —
— μας σημαίνετε τους άρτιους
των φύλλων άλλος εινε πολύ δύ-
σκολον να εύρεθώ. — Η. Μανω-
λη. Μόνος δά τό δρίσεται. Δύ-
νασθε να έγκρίνετε όσα θέλετε.
— Αν έγγραφέτε δά τό έγγραψαν.
— Μ. Γαμπανών. Οά προσπαθή-
σωμεν να εύρεθώ. Διά τά μη έγ-
κρινόμενα δεν γίνεται λόγος. —
— Mar. Siller. Στείλατέ τό έκ νέου
μέ τό όνοματεπώνυμόν σας διά
να δημοσιευθώ. — Άνδρ. Βλαχό-
πουλον. Έλήφθη αλλά δεν ταυ-
νογραφήτε. — Άνδρ. Φραγκούλην.
Στείλατε να τό ίδω. — Χρ. Νι-
κητέον. Συδρομή πρός έγγραφον
σας έλήφθη. — Αθ. Τσιντζής.
Τό σταλν εινε ακατάλληλον πρός
δημοσίευσιν. — Πρωτομαρτίου
Λουλοδιδ. Τό σταλν στοιχίζει
δραχ. τέσσαρας και 70 ήμισυ έ-
στείλατε μόνον δραχμάς τρεις.
Στείλατε τό ύπόλοιπον και μη
θαρογοράτε τό εκ νέου. — Π.
Κωστήριον. Δεν έλήφθη τοιαύτη
έπιστολή. — Μανωροσεμένον. Έ-
θεωρήθη ακατάλληλον πρός δη-
μοσίευσιν. — Παν. Σόφρον. Τά
έγκρινόμενα δημοσιεύονται δω-
ρεάν μέ την σειράν των. Διά τάς
καταχωρήσεις πρός 3 λεπτά την
λέξη. — Κ. Μητσάκη. Στείλατε
τό τέλος. — Ίερ. Ίερεμίου. Η
σταλείσα καταχώρησις στοιχίζει
7,45 — στείλατε παρακαλούμεν τό
ύπόλοιπον διά να δημοσιευθώ.
— Έρωτόλ. καρδία. Στείλατε
τό όνοματεπώνυμόν σας. — Γ. Ρε-
κούτην. Έπαναλαμβάνομεν ότι
τά άπευθυνόμενα πρός όρισμένα
πρόσωπα δεν δημοσιεύονται. — Α.
Όλυμπίου. Δεν ύπάρχον δελ-
τία. — Έτερόφιλον φίλιν. Μόνον
αν έγκριθώ. — Ρωμαίων. Αί κατα-
χωρήσεις πληρώνονται ιδιαιτέ-
ρας. — Α. Τσιφλάνου. Όσα έγ-
κρίνονται άναφέρονται εις την
σχετικήν στήλην. — Β. Τζαβάραν.
Χωρίς τά όνόματα δεν δημοσιεύ-
εται.

Π. Βρανόπουλον, Γ. Γκιανών,
Μ. Νικόπουλον, Μελ. Ίππο-
την, Στελ. Γαμβούλην, Β.
Μπατόνιν, Άγγ. Βερνίκον,
Έμ. Μανώλαν, Παναγ. Γ. Γ.
Γιοζογιάννην, Α. Κ. Τ., Άγγ.
Βερνίκον, Σ. Σιρατήν, Κ. Ζέ-
ργιαν, Ε. Φωτιάκη, Ι. Πανά-
γου. Γ. Βεθανάπουλον Εύθ.
Παπαναστασίον, Γ. Σκουλο-
δην. Ίερ. Ίερεμίου, Γ. Χυτή-
ρη, Α. Κόνικον, Στεφ. Βιν-
τοδην, Μ. Σκούρη, Αλ. Κου-
τνατζήν, Κατ. Άριστοπούλου,
Μ. Σακελλαρίδην, Ποιητήν
Λαζδένην.

Τά παρ' ύμών σταλέντα λογο-
γραφήματα έλήφθησαν.
ΟΣΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ δεν είνε
γραμμένα επί της μίας μόνον έ-
φους του χάριτου, αλλά και επί
των δύο, ός άχρηστα διά τό τυ-
πογραφείον, δεν έξεύονται ούδέ
υποβάλλονται εις έγκρισιν.

Ο ΓΙΑΤ' ΕΙΜΑΙ ΛΥΠΗΜΕΝΟΣ

Ένθ περπατούσα, στών βράχων
[τό πλάι
Έξωφ' όκούω τό κύμα μέ λήπη
[να ρωτάη
«Καλέ μου, διαβάτα, τ' είσαι
[συλλογισμένος ;
Χαρά έδώ δεν εύρισκες ; τ' εί-
[σαι λοιπόν θλιμμένος ;
Πώς περπατεις περιλυστος και μό-
[νος έδώ πέρα ;
Πού είν' εκείνη πουχέτο μέ σένα
[κάθε μέρα
και λέγατε λόγια γλυκά έρωτος
[και λατρείας
και ότ' έλθομενούσατε του κόσμου
[τάς πικρίας
όταν μαζί εύρίσκεσθε στους βρά-
[χους, δώ, σιμά μου
και μάλιστα δουπετώντες τό γα-
[λάλι νερά μου ;

Πανδρεύθηκε, άπέθανε ή βότανα-
[ται στα ένα ;
ή μήπως λέγει σ' άλλους ότ' έ-
[λεγε σε σένα ;
Μέ δυσκολία γύρισα κι' έξρεξα
[τή πατιά μου
στό κύμα που άχόραγον έζητούσε
[μυστικά μου
Και μή νοιώθοντας καλά άπ' τη
[συγκίνησή μου
τό πως ν' άρχισω, τί να είπω,
[γιά την άγαπητή μου
μέ λήπη τ' άποκριθήκα και μάτια
[βουρκωμένα
ότι εκείνα πουξερε, ήσαν γιά μέ
[χαμένα
γιατί εκείνη άπ' έβλεπε μ' έμέ,
[έβγαλε εις τά έξνα
μέ άλλον, κι' έλημόνησε ότ' έ-
[λεγε σε μένα.

Πτελεών Ι. Παπαεναγγέλου

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000
Έδρα κεντρική ΑΘΗΝΑΙ
Διεύθυνσις τηλεγραφική : «ΑΘΗΝΑ-Γ-ΚΗ»
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : — Έν Πειραιεί, Θεσσαλονίκη, Πάτρας, Ίωαννίνους,
Βόλου, Λαρίσης, Καβάλλας, Χαλκίδας, Τριπόλεως, Χίου, Λαμίας,
Βαθώς (Σάμου) Σύρου, Χανίων, Ηρακλείου και Ρεθύμνης.
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ : — Έν Κωνσταντινουπόλει (Γαλατά και Σταμπούλ)
Σμύρνης.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : — Έν Άλεξανδρεία, Καίφω, Ζαγαζική.
ΕΝ ΑΟΝΑΙΝΩ : — No 22 Fenchurh Street.
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : — Έν Λεμεύ.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 18/31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1915

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Μετρητά εν τφ Ταμείω και παρ' έγχωρ. Τραπεζαίς	Δρ. 4,882,051.39
Λαμβέματα παρ' Τουρτζεζαίς εν Εύρώπῃ	2,043,459.71
Συντήρ επί του Έξωτερ. και τοκομερ. εν χαρτοφύλ.	1,284,252.17
Προεφληθείς και Προκαταβολαί εγγραμμάτων	5,534,765.97
Δάνεια και ήγγυημένοι λογαριασμοί :	
επί ενεχύρω χρεωγράφων	28,280,730.50
επί εμπορευμάτων	4,342,004.46
επί ύποθήκῃ άκινήτων	8,273,833.09
διά διαφόρων εγγυήσεων	22,041,209.64
Τρέχοντες λογαριασμοί χρεωστικοί	26,630,295.57
Όμοιολόγια Έθνικῶν Δανείων, Διμενικῶν Ταμείων	
και Άνωνύμων Εταιριῶν	8,199,234.91
Μετοχαί διαφόρων Εταιριῶν	10,126,209.01
Συμμετοχαί εις έπιχειρήσεις	658,096.94
Καταστήματα Τραπεζῆς	6,040,468.34
Κτήματα έξ άναγκαστικῶν έκποιήσεων	13,396,125.75
Έγγραστασεις, έπιπλα, χρηματοαξιώτια κτλ.	1,041,116.77
Διάφοροι λογαριασμοί	2,502,994.87
	Δρ. 145,276,849.09

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Εταιρικόν	Δρ. 60,000,000.—
Καταθέσεις όψεως	10,763,350.59
προθεσμίας	21,198,940.21
πολυετείς και μέ προειδοποίησιν	23,320,157.58
Ταμειντήριον	5,637,640.51
Τρέχοντες λογαριασμοί πιστωτικοί	14,610,666.15
Τραβηκτικά επί του Έξωτερικού	6,555,015.60
Έξωτερικοί λογαριασμοί	2,199,674.99
Έπιταγαί πληρωταί	825,979.14
Γραμμάτια εισπραχθέντα διά λογαριασμόν τρίτων	150,621.52
Μερίσματα πληρωτά	14,802.50
	Δρ. 145,276,849.09

Ο Γενικός Διευθυντής
Ι. Κ. ΗΑΓΙΑΣΚΟΣ
Ο Διευθυντής του Λογιστηρίου
Κ. Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η Τράπεζα Αθηνών έκτελει πάσαν Τραπεζικήν εργασίαν,
ήτοι : Προεφληθείς έμπορικῶν γραμμάτων και συναλλαγματικῶν,
Προκαταβολάς επί χρεωγράφων και εμπορευμάτων, Εισπράξεις τοκο-
μερισίων, παντός είδους χρεωγράφων, φοροτικῶν, συναλλαγματικῶν,
γραμματικῶν έσωτερικῶν και έξωτερικῶν, Έκτελεσι χρηματιστικῆς έντο-
λάς, Έκδόσι έπιταγῆς, πιστωτικῆς έπιστολῆς και τηλεγραφικῆς έντο-
λάς πληρωμῶν εν τε τφ έσωτερικῷ και τφ έξωτερικῷ, Άνολγει τρέ-
χοντας πληρωμῆς ήγγυημένους, Δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρός
φύλαξιν άντι έλαχίστων δικαιωμάτων και ένοικιάζει διαμερίσματα
χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων υπό δρους λαν ενοικιῶς διά
τό κοινόν.

Η Τράπεζα Αθηνών δέχεται καταθέσεις εις τραπεζογραμμάτια,
εις χρυσόν και εις έπιταγῆς (chèques) επί του έξωτερικῶ υπό δρους
λαν ενοικιῶς.
Αί εις χρυσόν καταθέσεις είνε άποδοτέαι, εις 3 νόμισμα έτηρηγ-
ήσαν, αι δέ εις έπιταγῆς (chèques) έμολος άποδίδονται δι' έπιταγῶν
(chèques) τῆς Τραπεζῆς επί των εν τφ έξωτερικῷ άναπακριτῶν της.
Οι δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' εξαμηνίαν από τῆς πρώτης
Ίανουαρίου και πρώτης Ίουλίου έκάστου έτους.
Ταμειντήριον μέ ιδιαιτέραν ύπηρεσίαν λει τορχει καθ' έκάστην.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΖΕΙΣ

Τρία λεπτά ή λέξεις

Αγταλ. κάρτ-ποστάλ πανταχό-
θεν. Προτιμώ τοπεία. Ζητώ κα-
ταστατικά πάντων των Σύλλογων.
Διοις : Αέον Λευί. Ίωάννινα.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μέ νέους και νέας προτιμώ καλ-
λογάς. «Κώδικς Μοντε-Χρήτος»
p. r. Ίωάννινα.

Αγταλλάσσω c. p. μέ νέους
και νέας. «Σεράφ Θαλασσινός»
p. r. Ίωάννινα.

Αγταλλάτται
Τεθλιμμένος εκ λιπηρού μου
συμβάντος έλπίξω, να παρηγορη-
θώ άνασταλσάμενος μέ πάσας και
πάντας c. p. «Αγνός Λάτσης»
p. r. Αμαλίας.

Την παρελθούσαν εβδομάδα έ-
ξεασθεσάιν ενόπιον της τετρα-
πλής επιτροπῆς τῆς ειστηρίσεως
έξετάσεις αι διδως Ζωή Γνωστο-
γινάγιον και Κοράλεια Στάλα, διε-
κρίθησαν διά την ικανότητά
των και εισήχθησαν εις την Α'
Διδακκαλειον, εις ός εύχομαι κα-
λήν πρόδον και ταχεία άποπε-
ράτωσιν των σπουδών των.
«Πρόσαιν Διαμάντι»

Παγκόσμιος Σύνδεσμος ή «Α-
λήθεια εν Γυθείω
Δήλωσις. — Έπαγολαμβάνοντες
τάς εργασίας εν Γυθείω, δηλού-
μεν ότι δά είμεθα εις τό εξής
τακτικόντατο. — Βος Διαγωνισμός.
1) Τό πρώτον μου έπίσημα, εκ
ρήματος τό άλλο, τό σύνολόν μου
άγτχει εις τών μαχών τόν σάλον.
2) Ζ-τ- -λλ-ς.
Βραβεία. — 1) δραχ. 10, 2) όρο-
λόγιον, 3) λεξικόν, 4) 2 δραχ.
5-7) έμνηον συνδρομῆν, 7-10) δύο
λαχεία. — Γ' κλήρωσις λαχείων
15 8) βρλίον. — Ζητήσατε 20 λεπτα
λαχεία μέ κέρδη άκαταμάχητα.

Β' Καλασθητικός Διαγωνι-
σμός. Έκαστος μέ άποστέλλει
οσαδήποτε c. p. Τό καλύτερον
βραβεύθησεται διά 3 άλλων. Λό-
σεις μέ 10 λεπτόν και c. p. δεκατά
μέχρι 10 8) βρλίον. Στείλατε, στεί-
λατε. Ζητούνται δραστήριοι άγ-
τισρόσοποι. Διοις Σταθρον Οι-
κογομάκον, Γυθείον.

Χρυσήν Άγκυραν. — Πώς είθε;
Άρχότερον έξηγήσω όπουσαν.
Αναγνίστατε μέσφ «Ελλάδος».
Υγειαινεταί.

«Αεροπόρος» Ερωτιστήνης
Σύλλογος ή «ΕΛΛΑΣ»
Είμαι μία τών πέντε! Ήπει-
ρον αν την κεφαλήν μου κόψης
λέξεις γίγνομαι δηλοδσαν τρώμον.
Βραβείον 160ς τόμος «Ποικίλης
στοάς». Διοις «Ευέλπιν» p. r. Αί-
γιον.

Αγταλλάσσωμεν c. p. έκτός
Σπάρτης «Αργίμι». «Ελπιδοφό-
ρος», «Φλοίσκος» p. r. Σπάρτη.

Παντοράτωρ Σύλλογος
Η «ΝΙΚΗ»
Λαχεία 25 λ. έκαστον, κέρδη
δρ. 150. Παρακαλούνται οι κ. κ.
άντισρόσοποι να μῆς γράψουν
πόσα λαχεία να τους άποστεί-
λωμεν. — Βος διαγωνισμός «Νι-
κη» : Φωνητοδλετικόν Ζ-τ-
μ-γ-λ-π-τ-ς-μ-ς. Όροι : Δύσεις
μέ δεκάλεπτον μέχρη 15 Όκτω-
βρίου. Βραβεία προηγουμένα. Α-
ποτελέσματα δου διαγωνισμοῦ :
Γ. Δημητρώπουλος, Τ. Πουλάκος,
Μ. Βαρόδκος, Γ. Σουλάκος, Λοι-
ποί εξαμηνον συνδρομήν. Διοις :
Σίλλογιον ή «Νίκη», Γυθείον.

ΕΛΛΑΣ

Κηρύσσωμεν τόν πόλεμον κατά
πάντων. Πειραταί Σαβάνης

Λούραν. Τό να δεχθώ ή όμε-
τέρα έξοχότης τό ίδιον της κα-
πέλλον κατά πρόσσωπον άγογγύ-
στος, δεικνύει ότι έχετε φιλοτι-
μίαν...

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

ΕΛΛΑΣ

Κηρύσσωμεν τόν πόλεμον κατά
πάντων. Πειραταί Σαβάνης

Λούραν. Τό να δεχθώ ή όμε-
τέρα έξοχότης τό ίδιον της κα-
πέλλον κατά πρόσσωπον άγογγύ-
στος, δεικνύει ότι έχετε φιλοτι-
μίαν...

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού, τορπιλλοβόλον
«Αίγλη» Πειραιά.

Αγταλλάσσω c. p. πανταχόθεν
μόνον μέ δεσποινίδας άπάντησις
ταχεία και άσφαλής. Διοις : Αί-
ρα Σαρωνικού,

» ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΕΛΙΣ «

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ